

32009R0597

18.7.2009.

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

L 188/93

UREDBA VIJEĆA (EZ) br. 597/2009**od 11. lipnja 2009.****o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice****(Kodificirana verzija)**

VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, posebno njegov članak 133.,

uzimajući u obzir uredbe o uspostavljanju zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i uredbe donesene sukladno članku 308. Ugovora koje su primjenjive na prerađene poljoprivredne proizvode i posebno odredbe tih uredaba koje dozvoljavaju izuzeća od općeg načela da se zaštitne mjere na granicama mogu zamijeniti jedino mjerama predviđenim navedenim uredbama,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

budući da:

- (1) Uredba Vijeća (EZ) br. 2026/97 od 6. listopada 1997. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice⁽¹⁾ nekoliko je puta znatno izmijenjena⁽²⁾. U interesu jasnoće i racionalnosti navedenu Uredbu trebalo bi kodificirati.
- (2) Završetak Urugvajске runde multilateralnih pregovora o trgovini doveo je do osnivanja Svjetske trgovinske organizacije (WTO).
- (3) Dodatak 1.A Sporazumu o osnivanju WTO-a (dalje u tekstu: Sporazum o WTO-u), potvrđen Odlukom Vijeća 94/800/EZ od 22. prosinca 1994. o sklapanju u ime Europske zajednice, s obzirom na pitanja iz njezine nadležnosti, sporazuma postignutih u Urugvajskoj rundi multilateralnih pregovora (1986. do 1994.)⁽³⁾ između ostalog sadrži i Opći sporazum o carinama i trgovini 1994. (dalje u tekstu: GATT iz 1994.), Sporazum o poljoprivredi (dalje u tekstu: Sporazum o poljoprivredi), Sporazum o provedbi članka VI. GATT-a iz 1994. (dalje u tekstu: Sporazum o antidampingu iz 1994.) i Sporazum o subvencijama i kompenzacijskim mjerama (dalje u tekstu: Sporazum o subvencijama).

- (4) Radi poboljšanja transparentnost i učinkovitost u primjeni pravila koja su propisana Sporazumom o antidampingu iz 1994. i Sporazumom o subvencijama u Zajednici, smatralo se potrebnim donijeti dvije zasebne uredbe koje bi dovoljno detaljno propisale zahtjeve za primjenu svakog od ovih trgovinskih zaštitnih instrumenata.
- (5) Radi osiguranja odgovarajuće i transparentne provedbe pravila propisanih ovim dvama Sporazumima, primjereno je prenijeti njihov jezik, na najbolji mogući način, u pravo Zajednice.
- (6) Nadalje, čini se uputno dovoljno detaljno objasniti kada se smatra da subvencija postoji, prema kojim načelima se protiv nje može uvesti kompenzacijska mjera (posebno je li subvencija dodijeljena specifično) i prema kojim se kriterijima izračunava iznos subvencije protiv koje se može uvesti kompenzacijska mjera.
- (7) Da bi se odredilo postojanje subvencije potrebno je dokazati financijski doprinos vlade, bilo kojeg javnog tijela na državnom području zemlje, postojanje nekog oblika potpore na dohodak ili cijenu u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994., kao i da se time ostvarena korist prenijela na poduzeće primatelja subvencije.
- (8) Radi izračuna koristi za primatelja, u slučajevima kada ne postoji tržišna referentna vrijednost u dotičnoj zemlji, referentnu vrijednost trebala bi se odrediti prilagodbom odredaba i uvjeta koji prevladavaju u dotičnoj zemlji na temelju stvarno raspoloživih čimbenika u toj zemlji. Ako isto nije primjenjivo zato što, između ostalog, takve cijene ili troškovi ne postoje, ili ako su nepouzdana, u tom slučaju odgovarajuću referentnu vrijednost trebalo bi odrediti pribjegavanjem odredbama i uvjetima na drugim tržištima.
- (9) Poželjno je donijeti jasne i detaljne smjernice za određivanje čimbenika koji bi mogli biti relevantni za određivanje je li subvencionirani uvoz nanio materijalnu štetu ili prijeti nanošenjem štete. Pri dokazivanju da su razine obujma i cijene dotičnog uvoza odgovorne za štetu nastalu za industriju Zajednice pažnju bi trebalo posvetiti učincima drugih čimbenika i posebno prevladavajućih uvjeta na tržištu Zajednice.

⁽¹⁾ SL L 288, 21.10.1997., str. 1.

⁽²⁾ Vidjeti Prilog V.

⁽³⁾ SL L 336, 23.12.1994., str. 1.

- (10) Uputno je definirati pojam „industrija Zajednice” te propisati da stranke povezane s izvoznicima mogu biti isključene iz te industrije i definirati pojam „povezane”. Također je potrebno propisati mjeru kompenzacijske pristojbe koju treba poduzeti u ime proizvođača u regiji Zajednice te utvrditi smjernice za definiranje regije.
- (11) Potrebno je propisati tko može podnijeti zahtjev za uvođenje kompenzacijske pristojbe, kao i u kojoj ga mjeri treba podržavati industrija Zajednice, te informacije o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, šteti i uzrocima koje zahtjevi trebaju sadržavati. Također je nužno popisati postupke za odbacivanje zahtjeva ili započinjanje postupka.
- (12) Potrebno je propisati način na koji bi zainteresirane stranke trebale primiti obavijesti o podacima koje od njih zahtijevaju nadležna tijela i koje trebaju imati mnogobrojne mogućnosti za predstavljanje svih relevantnih dokaza te zaštitu svojih interesa. Također je poželjno utvrditi jasna pravila i postupke koje treba slijediti tijekom ispitnog postupka, osobito pravila putem kojih zainteresirane stranke trebaju postati poznate, predstaviti svoja stajališta i dostaviti podatke u utvrđenim rokovima, ako se ta stajališta i podaci trebaju uzeti u obzir. Također je primjereno utvrditi uvjete pod kojima zainteresirana stranka može imati pristup podacima koje su predstavile druge stranke i o njima dati svoje primjedbe. Isto tako, države članice i Komisija trebale bi međusobno surađivati u prikupljanju podataka.
- (13) Potrebno je propisati uvjete pod kojima je moguće uvesti privremene pristojbe, kao i uvjete pod kojima se one ne mogu uvesti prije isteka roka od 60 dana od pokretanja postupka i devet mjeseci nakon isteka tog roka. Komisija može uvesti pristojbe, u svakom slučaju, samo u razdoblju od četiri mjeseca.
- (14) Potrebno je predvidjeti postupke koji omogućuju preuzimanje obveze kojom se ukidaju ili nadoknađuju subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ili štete, a umjesto uvođenja privremenih ili konačnih pristojbi. Također je primjereno utvrditi posljedice povreda ili povlačenja iz preuzete obveze, kao i mogućnost uvođenja privremenih pristojbi u slučaju sumnje na kršenje ili ako je potrebno provesti daljnja ispitivanja radi nadopune nalaza. U prihvaćanju preuzimanja obveze potrebno je voditi računa o tome da predloženo preuzimanje obveza i provedba ne vode nekonkurentnom ponašanju.
- (15) Smatra se primjerenim jednim pravnim aktom omogućiti povlačenje iz preuzete obveze i primjenu pristojbe. Kako bi se osigurala pravilna primjena mjere, koja je na snazi, potrebno je također osigurati i da postupak povlačenja uobičajeno završava u roku od šest, a najviše od devet mjeseci.
- (16) Potrebno je propisati da bi postupke trebalo završiti, bez obzira na to jesu li usvojene konačne mjere ili ne, uobičajeno u roku od 12, a najviše od 13 mjeseci od početka ispitnog postupka.
- (17) Ispitni postupak ili postupak trebalo bi završiti u svim slučajevima u kojima se utvrdi da se radi o subvenciji male vrijednosti ili, posebno kad se radi o uvozu iz zemalja u razvoju, ako je obujam subvencioniranog uvoza ili šteta zanemariva, a primjereno je definirati te kriterije. Kada se uvode mjere, potrebno je propisati završetak ispitnih postupaka i utvrditi da iznos mjera treba biti manji od iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere, ako bi taj manji iznos uklonio štetu, kao i navesti načine izračuna razine mjera u slučajevima da se radi o odabiranju uzorka.
- (18) Potrebno je propisati retroaktivnu naplatu privremenih pristojbi ako se to smatra primjerenim i definirati okolnosti koje mogu dovesti do retroaktivne primjene pristojbi, a kako bi se izbjeglo narušavanje primjene konačnih pristojbi. Potrebno je propisati da se pristojbe mogu primjenjivati retroaktivno u slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.
- (19) Potrebno je propisati da mjere zastarijevaju nakon pet godina osim ako revizija ukazuje da ih treba zadržati. Također je potrebno propisati privremene revizije ili ispitne postupke u slučajevima u kojima se podnesu dostatni dokazi o izmijenjenim okolnostima, a kako bi se utvrdilo jesu li povrati kompenzacijskih pristojbi opravdani.
- (20) Iako Sporazum o subvencijama ne sadrži odredbe o izbjegavanju kompenzacijskih mjera, postoji mogućnost izbjegavanja u sličnim uvjetima, ako ne i identičnim izbjegavanju antidampinskih mjera. Iz tog se razloga smatra primjerenim ovom Uredbom propisati odredbu o sprečavanju izbjegavanja mjera.
- (21) Poželjno je pojasniti koje stranke imaju pravo zatražiti započinjanje postupka za sprečavanje izbjegavanja mjera.
- (22) Također je poželjno pojasniti koja praksa predstavlja izbjegavanje donesenih mjera. Praksa izbjegavanja mjera može se odvijati bilo izvan Zajednice ili u Zajednici. Iz tog je razloga potrebno propisati da izuzeća od uvedenih pristojbi koja se mogu odobriti uvoznicima, mogu također biti odobrena i izvoznicima, ako su pristojbe propisane kako bi spriječile izbjegavanje mjera izvan Zajednice.

- (23) Važno je dopustiti suspenziju kompenzacijskih mjera, ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene, a čime nastavak primjene mjera postaje privremeno neprimjeren.
- (24) Potrebno je propisati da se uvoz nad kojim se provodi ispitni postupak evidentira kod uvoza kako bi se omogućila naknadna primjena mjera na taj uvoz.
- (25) Radi osiguranja pravilne primjene mjera, države članice trebaju pratiti uvoz proizvoda nad kojima se provodi ispitni postupak ili na koje se primjenjuju mjere, kao i iznose pristojbi naplaćenih prema ovoj Uredbi, te o tome izvještavati Komisiju. Potrebno je također predvidjeti mogućnost da Komisija zatraži od država članica da joj dostave, pod uvjetom poštovanja pravila o povjerljivosti podataka, podatke koje koristi za praćenje preuzetih obveza u vezi cijena i za provjeru razine učinkovitosti mjera koje su na snazi.
- (26) Potrebno je predvidjeti konzultacije sa Savjetodavnim odborom tijekom redovnih i specifičnih faza ispitnog postupka. Odbor bi se trebao sastojati od predstavnika država članica i predstavnika Komisije kao predsjedavajućeg.
- (27) Važno je predvidjeti posjete radi provjere podnesenih podataka o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, kao i o šteti, a koje ipak ovise o primitku pravilnih odgovora na upitnik.
- (28) Bitno je predvidjeti odabir uzorka u slučajevima u kojima se radi o velikom broju stranaka ili transakcija, a kako bi se omogućio završetak ispitnog postupka u propisanim rokovima.
- (29) Potrebno je predvidjeti, ako stranke ne surađuju na zadovoljavajući način, da se mogu koristiti drugi podaci radi izrade nalaza i da ti podaci mogu biti manje naklonjeni strankama nego da su surađivale.
- (30) Potrebno je donijeti odredbu o postupanju s povjerljivim podacima kako se ne bi otkrile poslovne i državne tajne.
- (31) Bitno je donijeti odredbe za pravilno objavljivanje strankama osnovnih činjenica i razmatranja koje ispunjavaju uvjete za takvo postupanje i da se kod objave vodi računa o postupku donošenja odluka u Zajednici u rokovima koje omogućuju strankama obranu njihovih interesa.
- (32) Razumno je uspostaviti upravni sustav u kojemu se mogu prezentirati argumenti o tome jesu li mjere u interesu Zajednice, uključujući interese potrošača, i donijeti rokove u kojima te podatke treba predstaviti zajedno s pravima na objavu podataka dotičnih stranaka.
- (33) U primjeni pravila Sporazuma o subvencijama, kako bi se održala ravnoteža između prava i obveza koje Sporazum nastoji uspostaviti, nužno je da Zajednica uzima u obzir tumačenje glavnih trgovinskih partnera Zajednice, a kako se odražava u zakonodavstvu ili ustaljenoj praksi,

DONIJELO JE OVU UREDBU:

Članak 1.

Načela

1. Kompenzacijska pristojba može se uvesti kako bi se kompenzirala odobrena subvencija, izravno ili neizravno, za proizvodnju, preradu, izvoz ili prijevoz bilo kojeg proizvoda čije puštanje u slobodan promet u Zajednici uzrokuje štetu.

2. Bez obzira na stavak 1., ako se proizvodi ne uvoze izravno iz zemlje podrijetla već se izvoze prema Zajednici tranzitom iz zemlje posrednika, odredbe ove Uredbe u potpunosti su primjenjive i smatra se da se transakcija ili transakcije, ako je primjenjivo, provela između zemlje podrijetla i Zajednice.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Uredbe:

(a) smatra se da je proizvod subvencioniran ako koristi subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere kako je definirano člankom 3. i 4. Subvenciju može dodijeliti vlada zemlje podrijetla uvoznog proizvoda ili vlada neke tranzitne zemlje iz koje je proizvod uvezen u Zajednicu, za potrebe ove Uredbe „zemlje izvoza”;

(b) „vlada” znači vlada ili bilo koje javno tijelo na državnom području zemlje podrijetla ili izvoza;

(c) „istovjetan proizvod” tumači se tako da znači identičan proizvod, tj. proizvod sličan u svim pogledima proizvodu koji se razmatra ili, ako nema takvog proizvoda, drugi proizvod koji, iako nije sličan u svim pogledima, ima obilježja najbliže slična onima koje ima proizvod koji se razmatra;

- (d) „šteta”, ako nije drukčije navedeno, znači materijalna šteta industriji Zajednice, prijetnja materijalne štete industriji Zajednice ili materijalno zaostajanje u razvoju proizvodnje te se tumači sukladno odredbama članka 8.

Članak 3.

Definicija subvencije

Smatra se da subvencija postoji ako:

1. (a) postoji financijski doprinos vlade zemlje podrijetla ili izvoza, drugim riječima, ako:
 - i. praksa vlade uključuje izravni prijenos sredstava (na primjer, premije, zajmovi, dokapitalizacija), mogući izravne prijenose sredstava ili obveza (na primjer, jamstava za kredite);
 - ii. otpis ili nenaplata, u uobičajenim okolnostima, dospjelih prihoda vlade (na primjer, fiskalnih poticaja kao što su porezni krediti). U tom smislu, izuzimanje izvoznog proizvoda od plaćanja pristojbi ili poreza, a koji se naplaćuju na istovjetne proizvode namijenjene domaćoj potrošnji ili otpust takvih pristojbi i poreza u iznosima koji nisu viši od onih koji su dospjeli, ne smatra se subvencijom pod uvjetom da se izuzeća odobravaju sukladno odredbama priloga I., II. i III.;
 - iii. vlada daje robu ili pruža usluge, osim opće infrastrukture, ili kupuje robu;
 - iv. vlada:
 - izvršava plaćanja u mehanizme financiranja, ili
 - povjerava ili usmjerava privatno tijelo na obavljanje jednog ili više vrsta poslova navedenih u točkama i., ii. i iii. koje bi uobičajeno bili u nadležnosti vlasti pa se ta praksa ne razlikuje u pravom smislu od prakse koju vlade normalno primjenjuju;
- ili
- (b) postoji bilo koji oblik potpore prihodu ili cijeni u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994; i

2. time se ostvaruje korist.

Članak 4.

Subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere

1. Samo se na specifične subvencije mogu primijeniti kompenzacijske mjere, a kako je definirano stavcima 2., 3. i 4.
2. Kako bi se utvrdilo je li neka subvencija specifična za poduzeće ili proizvodnju ili grupu poduzeća ili proizvodnje (dalje u tekstu: „određena poduzeća”) u okviru nadležnosti tijela koje dodjeljuje subvenciju, primjenjuju se sljedeća načela:
 - (a) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojemu tijelo za dodjelu subvencija djeluje, izričito ograničava pristup subvenciji određenim poduzećima, takva je subvencija specifična;
 - (b) ako tijelo nadležno za dodjelu subvencija, ili propisi prema kojima tijelo za dodjelu subvencija djeluje, uspostavi objektivne kriterije ili uvjete za prihvatljivost i iznos subvencije, ne postoji specifičnost pod uvjetom da je prihvatljivost automatska i da se ti kriteriji i uvjeti strogo poštuju;
 - (c) ako, bez obzira na prividnu nespecifičnost koja proizlazi iz primjene načela utvrđenih točkama (a) i (b), postoje razlozi za vjerovanje da bi subvencija u stvarnosti mogla biti specifična, mogu se razmotriti i drugi čimbenici. Ti čimbenici su: samo ograničeni broj određenih poduzeća koristi program subvencija; prevladavajuće korištenje određenih poduzeća; dodjela nerazmjerno velikog iznosa subvencije određenim poduzećima; i način na koji je tijelo za dodjelu subvencije koristilo svoje slobodu u odlučivanju o dodjeli subvencije. U tom pogledu uzimaju se u obzir podaci o učestalosti odbijanja ili odobravanja zahtjeva za subvencijama i posebno razlozi takvih odluka.

U smislu točke (b) „objektivni kriteriji ili uvjeti” znači neutralni kriteriji ili uvjeti koji ne daju prednost određenim poduzećima pred drugima i koji su ekonomski po svojoj prirodi i horizontalni po primjeni, kao što su broj zaposlenih ili veličina poduzeća.

Kriteriji ili uvjeti moraju biti jasno utvrđeni zakonom, propisom ili drugim službenim dokumentom tako da ih se može provjeriti.

U primjeni točke (c) prvog podstavka vodi se računa o stupnju diversifikacije gospodarskih aktivnosti u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencija kao i razdoblja tijekom kojeg je program subvencija u primjeni.

3. Specifična subvencija je ona koja je ograničena na određena poduzeća smještena unutar određenog zemljopisnog područja unutar u okviru nadležnosti tijela za dodjelu subvencije. U smislu ove Uredbe specifičnom se subvencijom ne smatra određivanje ili izmjena općenito primjenjivih poreznih stopa od strane za to nadležnih vladinih tijela na svim razinama.

4. Bez obzira na stavke 2. i 3. specifičnim se smatraju sljedeće subvencije:

- (a) subvencije zavisne o, *de jure* ili *de facto*, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, realizaciji izvoza, uključujući uvjete iz oglednog popisa iz Priloga I;
- (b) subvencije zavisne o, bilo isključivo ili kao jedan od nekoliko drugih uvjeta, o korištenju više domaće robe nego uvozne.

U smislu točke (a), subvencije se stvarno smatraju zavisnima od realizacije izvoza ako činjenice dokazuju da je dodjela subvencija, bez da je pravno zavisna od realizacije izvoza, stvarno vezana za stvarni ili predviđeni izvoz ili prihod od izvoza. Sama činjenica da se neka subvencija dodjeljuje izvoznim poduzetima ne smatra se, samo iz tog razloga, izvoznom subvencijom u smislu ove odredbe.

5. Svako utvrđivanje specifičnosti prema odredbama ovog članka treba jasno potkrijepiti na temelju pozitivnih dokaza.

Članak 5.

Izračun iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere

Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se u smislu koristi za primatelja čije je postojanje utvrđeno tijekom razdoblja subvencioniranja iz ispitnog postupka. Uobičajeno to je razdoblje najbliža računovodstvena godina korisnika, ali može biti i neko drugo razdoblje, najmanje šest mjeseci prije početka ispitnog postupka, za koje su na raspolaganju pouzdani financijski i drugi relevantni podaci.

Članak 6.

Izračun koristi za primatelja

U odnosu na izračun koristi za primatelja, primjenjuju se sljedeća pravila:

- (a) dodjela temeljnog kapitala od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se ulaganja može smatrati neusklađenim s uobičajenom praksom ulaganja, uključujući i dodjelu rizičnog kapitala privatnih ulagača na državnom području zemlje podrijetla i/ili izvoza;

(b) zajam od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa koji poduzeće primatelj zajma plaća na zajam vlade i iznosa koji bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam kojeg bi poduzeće stvarno moglo dobiti na tržištu. U tom slučaju korist je razlika između dvaju iznosa;

(c) kreditno jamstvo vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako postoji razlika između iznosa kojeg poduzeće koje prima jamstvo vlade i iznos kojeg bi poduzeće platilo za usporedivi komercijalni zajam u slučaju da nema jamstva vlade. U tom slučaju korist je razlika između dvaju iznosa usklađena za razlike u naknadama;

(d) prodaja roba ili usluga ili kupnja roba od strane vlade ne smatra se dodjelom koristi, osim ako se prodaje za manju naknadu od primjerene ili se kupuje za više naknadu od primjerene. Primjerenost naknade utvrđuje se u odnosu na prevladavajuće uvjete na tržištu za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, uključujući cijenu, kvalitetu, raspoloživost, utrživost, prijevoz i druge kupoprodajne uvjete.

Ako ne postoje prevladavajuće tržišne odredbe i uvjeti za dotični proizvod ili uslugu u zemlji prodaje ili kupovine, a koji se mogu koristiti kao odgovarajuća referentna vrijednost, primjenjuju se sljedeća pravila:

- i. prevladavajuće odredbe i pravila u dotičnoj zemlji se prilagođavaju na temelju stvarnih troškova, cijena i drugih čimbenika dostupnih za tu zemlje odgovarajućim iznosom koji odražava uobičajene tržišne odredbe i uvjete; ili
- ii. ako je primjenjivo, koriste se prevladavajuće odredbe i uvjeti na tržištu neke druge zemlje ili na svjetskom tržištu.

Članak 7.

Opće odredbe o izračunu

1. Iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere određuje se po jedinici subvencioniranog proizvoda izvezenog u Zajednicu.

U izračunavanju iznosa moguće je oduzeti od ukupne subvencije sljedeće elemente:

- (a) naknadu za podnošenje zahtjeva ili druge nastale troškove potrebne radi kvalifikacije ili dobivanja subvencije;

- (b) izvozni porezi, pristojbe i ostale naknade naplaćene za izvoz proizvoda u Zajednicu posebno s namjerom nadoknađivanja subvencije.

Zainteresirana stranka koja potražuje odbitak mora dokazati da je zahtjev opravdan.

2. Ako subvencija nije odobrena upućivanjem na proizvedene, prerađene, izvezene ili transportirane količine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđuje se odgovarajućom raspodjelom vrijednosti ukupne subvencije na razinu proizvodnje, prodaje ili izvoza dotičnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka za subvenciju.

3. Ako se subvencija može povezati s kupnjom ili budućom kupnjom dugotrajne imovine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se raspoređivanjem subvencije kroz razdoblje koje odražava uobičajenu amortizaciju dugotrajne imovine u dotičnoj proizvodnji.

Na taj način izračunani iznos, koji se odnosi na razdoblje ispitnog postupka, uključujući ona koji proizlazi iz dugotrajne imovine stečene prije tog razdoblja, raspodjeljuje se kako je opisano u stavku 2.

Ako se imovina ne amortizira, subvencija se vrednuje kao kredit bez kamata i tretira se sukladno članku 6. točki (b).

4. Ako se subvencija ne može povezati s kupnjom dugotrajne imovine, iznos koristi primljene tijekom razdoblja ispitnog postupka u načelu se pripisuje tom razdoblju, a raspoređuje se kako je opisano u stavku 2., osim ako se ne dođe do posebnih okolnosti koje opravdavaju raspoređivanje kroz različito razdoblje.

Članak 8.

Utvrđivanje štete

1. Utvrđivanje štete temelji se na pozitivnim dokazima i uključuje objektivno ispitivanje:

- (a) obujma subvencioniranog uvoza i učinka subvencioniranog uvoza na cijene istovjetnih proizvoda na tržištu Zajednice; i
- (b) posljedica učinka tih uvoza na industriju Zajednice.

2. U pogledu obujma subvencioniranog uvoza, razmatra se je li došlo do značajnog rasta subvencioniranog uvoza, bilo u apsolutnom iznosu ili relativno u odnosu na proizvodnju ili potrošnju u Zajednici. U pogledu učinka subvencioniranog uvoza na cijene, razmatra se je li subvencionirani uvoz doveo do značajnog sniženja cijena u usporedbi s cijenom istovjetnog proizvoda industrije Zajednice, ili je li učinak uvoza općenito značajno sniženje cijena, ili sprečavanje rasta cijena do kojeg bi inače došlo. Niti jedan od ovih čimbenika pojedinačno niti više njih ne mora nužno predstavljati odlučujuću smjernicu.

3. Ako se nad uvozom proizvoda iz više od jedne zemlje istovremeno provodi ispitni postupak za kompenzacijsku pristojbu, učinak uvoza se kumulativno ocjenjuje samo ako se utvrdi da:

- (a) subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđene u odnosu na uvoz iz svake od zemalja iznosi više od potpore male vrijednosti, a kako je definirana člankom 14. stavkom 5., i da obujam uvoza iz svake od zemalja nije zanemariv; i

- (b) kumulativna procjena učinaka uvoza primjerena je u svjetlu uvjeta konkurencije uvoznih proizvoda i uvjeta konkurencije između uvoznih proizvoda i istovjetnih proizvoda Zajednice.

4. Ispitivanje utjecaja subvencioniranog uvoza na dotičnu industriju Zajednice uključuje i procjenu svih relevantnih gospodarskih čimbenika i pokazatelja koji utječu na stanje proizvodnje, uključujući: činjenicu da je proizvodnja još uvijek u postupku oporavka od učinaka prethodnog subvencioniranja ili dampinga; veličinu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere; stvarni ili mogući pad prodaje, dobiti, proizvodnje, tržišnog udjela, produktivnosti, povrata od ulaganja, iskorištenosti kapaciteta; čimbenike koju utječu na cijene u Zajednici; stvarne ili moguće negativne učinke tijekom novca, zaliha, zaposlenosti, plaća, rasta, sposobnosti povećanja kapitala ili ulaganja i, u slučaju poljoprivrede, je li došlo do većeg opterećenja programa državnih potpora. Ovaj popis nije sveobuhvatan, niti može jedan ili više ovih čimbenika nužno biti odlučujuća smjernica.

5. Potrebno je dokazati, iz svih relevantnih dokaza predstavljenih u odnosu na stavak 1. da je subvencionirani uvoz uzrok štete. To posebno podrazumijeva dokazivanje da su obujam i/ili razine cijena utvrđeni u skladu sa stavkom 2., odgovorni za utjecaj na industriju Zajednice, a kako je utvrđeno u stavku 4., i da taj utjecaj postoji u mjeri u kojoj može biti klasificiran kao materijalni.

6. Poznati čimbenici, osim subvencioniranog uvoza koji šteti industriji Zajednice u isto vrijeme, ispituju se kako bi se osiguralo da se štete koju uzrokuju drugi čimbenici ne pripisuje subvencioniranom uvozu u skladu sa stavkom 5. Čimbenici koji se mogu u tom smislu razmatrati uključuju obujam i cijene uvoza koji nije subvencioniran, smanjenu potražnju ili promjene u načinima potrošnje, restriktivne trgovinske prakse i konkurenciju između proizvođača treće zemlje i Zajednice, razvitak tehnologije i realizaciju izvoza i produktivnost industrije Zajednice.

7. Učinak subvencioniranog uvoza ocjenjuje se u odnosu na industriju Zajednice istovjetnih proizvoda kada raspoloživi podaci omogućuju zasebno utvrđivanje te proizvodnje na temelju kriterija kao što su proizvodni proces, dobit i prodaja proizvođača. Ako nije moguće zasebno utvrđivanje te proizvodnje učinci subvencioniranog uvoza ocjenjuju se ispitivanjem proizvoda najbliže grupe ili asortimana proizvoda uključujući istovjetni proizvod, za koji se mogu dobiti potrebni podaci.

8. Prijetnja materijalne štete utvrđuje se na temelju činjenica, a ne samo na temelju navoda, nagađanja ili daleke mogućnosti. Promjena okolnosti koje bi mogle dovesti do situacije u kojoj bi subvencija predstavljala štetu mora biti jasno predviđena i neminovna.

Kod utvrđivanja prijetnje materijalne štete, potrebno je razmotriti, između ostalog, čimbenike kao što su:

- (a) priroda subvencije ili subvencija i njihovi vjerojatni učinci na trgovinu;
- (b) značajna stopa rasta subvencioniranog uvoza na tržištu Zajednice koji pokazuje vjerojatnost bitno povećanog uvoza;
- (c) dovoljno slobodno raspoložive kapacitete izvoznika ili očekivani bitan rast kapaciteta koji ukazuje na vjerojatnost značajno povećanog subvencioniranog izvoza u Zajednicu, uzimajući u obzir raspoloživost drugih izvoznih tržišta koja bi mogla apsorbirati dodatni izvoz;
- (d) ulazi li uvoz po cijenama koje bi, u značajnoj mjeri, snizile cijene ili spriječile povećanje cijena koji bi se inače dogodilo, i koje bi vjerojatno povećale potražnju za daljnjim uvozom; i
- (e) zalihe proizvoda u ispitnom postupku.

Niti jedan od ovih nabrojanih čimbenika ne može sam neminovno dati odlučujuće smjernice, ali ukupnost razmatranih

čimbenika mora dovesti do zaključka da je neminovna daljnji subvencionirani uvoz i da će nastati materijalna šteta, ako se ne poduzmu zaštitne mjere.

Članak 9.

Definicija industrije Zajednice

1. Za potrebe ove Uredbe, pojam „industrija Zajednice” tumači se tako da se odnosi na proizvođače Zajednice u cjelini istovjetnih proizvoda ili na one od njih čija ukupna proizvodnja proizvoda predstavlja većinski dio ukupne proizvodnje Zajednice tih proizvoda, a kako je definirano člankom 10. stavkom 6., osim:

- (a) ako su proizvođači povezani s izvoznima ili uvoznima, ili su sami uvoznici navodno subvencioniranog proizvoda, pojam „industrija Zajednice” može se tumačiti tako da se odnosi na preostale proizvođače;
- (b) u iznimnim okolnostima područje Zajednice može se, za potrebe dotične proizvodnje, podijeliti na dva ili više konkurentna tržišta, a proizvođači unutar svakog tržišta mogu se promatrati kao zasebna proizvodnja ako:
 - i. proizvođači unutar tog tržišta prodaju sveukupnu ili gotovo sveukupnu proizvodnju svojih dotičnih proizvoda na tom tržištu; i
 - ii. potražnju na tom tržištu u značajnoj mjeri ne podmiruju proizvođači dotičnog proizvoda smješteni drugdje u Zajednici.

U ovim okolnostima može se utvrditi postojanje štete čak i ako većinski dio ukupne industrije Zajednice nije oštećen pod uvjetom da postoji koncentracija subvencioniranog uvoza na izolirano tržište i nadalje, po uvjetom da je subvencionirani uvoz uzrok štete proizvođačima ili gotovo cijeloj proizvodnji unutar tog tržišta.

2. Za potrebe stavka 1. smatra se da su proizvođači povezani s uvoznima ili izvoznima samo ako:

- (a) jedan od njih, izravno ili neizravno, kontrolira drugoga; ili
- (b) oba, izravno ili neizravno, kontrolira treća osoba; ili
- (c) oni zajedno, izravno ili neizravno, kontroliraju treću osobu, pod uvjetom da postoji osnova za vjerovanje ili sumnju da je učinak odnosa takav da utječe na dotičnog proizvođača tako da se ponaša različito od nepovezanih proizvođača.

U smislu ovog stavka, smatra se da jedan proizvođač kontrolira drugog ako je prvi pravno ili operativno u mogućnosti ograničavati ili upravljati drugim.

3. Ako se industrija Zajednice tumači tako da se odnosi na proizvođače određene regije, izvoznici ili vlada koji dodjeljuju subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere imaju mogućnosti ponuditi preuzimanje obveza u skladu s člankom 13. u pogledu dotične regije. U takvim slučajevima, pri ocjeni interesa Zajednice za mjere, uzima se u obzir interes regije. Ako se pravovaljano ne ponudi odgovarajuće preuzimanje obveza ili ako se primjenjuju prilike utvrđene člankom 13. stavcima 9. i 10., moguće je uvesti privremenu ili konačnu kompenzacijsku pristojbu u pogledu Zajednice kao cjeline. U takvim slučajevima, pristojbe se mogu ograničiti, ako je moguće, na određene proizvođače ili izvoznike.

4. Na ovaj se članak primjenjuju odredbe članka 8. stavka 7.

Članak 10.

Pokretanje postupka

1. Osim kako je navedeno u stavku 8., ispitni postupak radi utvrđivanja postojanja, stupnja i učinka bilo koje navodne subvencije pokreće se na temelju pisanog zahtjeva fizičke ili pravne osobe, ili udruženja koje nema pravnu osobnost, a koja djeluje u ime industrije Zajednice.

Zahtjev se može podnijeti Komisiji ili državi članici koja ga dostavlja Komisiji. Komisija državama članicama dostavlja primjerak svakog primljenog zahtjeva. Smatra se da je zahtjev podnesen prvog radnog dana nakon što se dostavi Komisiji preporučenom poštom ili izda potvrda o primitku od strane Komisije.

Ako, u slučaju izostanka zahtjeva, država članica posjeduje dostatne dokaze o subvenciji i o šteti nanesej industriji Zajednice, te dokaze odmah dostavlja Komisiji.

2. Zahtjev iz stavka 1. sadrži dostatne dokaze o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere (i, ako je moguće, njihov iznos), šteti i uzročno-posljedičnoj vezi između navodno subvencioniranog uvoza i navodne štete. Zahtjev sadrži podatke, a koji su razumno raspoloživi podnositelju zahtjeva, o sljedećem:

(a) naziv podnositelja zahtjeva i opis obujma i vrijednosti proizvodnje Zajednice istovjetnog proizvoda podnositelja zahtjeva. Ako se pisani zahtjev podnosi u ime industrije Zajednice, u zahtjevu se navodi industrija u čije se ime

podnosi zahtjev putem popisa svih poznatih proizvođača Zajednice istovjetnih proizvoda (ili udruženja proizvođača Zajednice istovjetnog proizvoda) i, u mjeri u kojoj je moguće, opis obujma i vrijednosti proizvodnje Zajednice istovjetnih proizvoda koji otpada na te proizvođače;

(b) puni opis navodno subvencioniranog proizvoda, naziv dotične zemlje ili zemalja podrijetla i/ili izvoza, naziv svih poznatih izvoznika ili stranog proizvođača i popis svih osoba za koje je poznato da uvoze dotični proizvod;

(c) dokaz o postojanju, iznosu, prirodi i mogućnosti kompenzacije dotičnih subvencija;

(d) podatke o promjeni obujma navodno subvencioniranog uvoza, učinka tih uvoza na cijene istovjetnog proizvoda na tržištu Zajednice i učinka kojeg je uvoz nanio industriji Zajednice, a kako to pokazuju relevantni čimbenici i pokazatelji koji se odnose na stanje industrije Zajednice, kao što je navedeno u članku 8. stavcima 2. i 4.

3. Komisija ispituje, u mjeri u kojoj je to moguće, točnost i primjerenost dokaza podnesenih u zahtjevu, a kako bi utvrdila postojanje dostatnih dokaza koji opravdavaju pokretanje ispitnog postupka.

4. Postupak je moguće pokrenuti radi utvrđivanja jesu li ili ne navodne subvencije „specifične” u smislu članka 4. stavaka 2. i 3.

5. Ispitni postupak moguće je također pokrenuti radi mjera takve vrste kao one koje su navedene u Prilogu IV., u mjeri u kojoj one sadrže element subvencije, a kako je definiran člankom 3., a radi utvrđivanja potpune usklađenosti dotičnih mjera s odredbama Priloga.

6. Ispitni postupak prema stavku 1. ne pokreće se ukoliko se ne utvrdi, na temelju ispitivanja stupnja potpore ili protivljenja zahtjevu proizvođača istovjetnog proizvoda proizvodnje Zajednice, da zahtjev nije podnesen od strane Zajednice ili u ime industrije Zajednice. Smatra se da je zahtjev podnijela Zajednica ili da je podnesen u ime industrije Zajednice ako ga podupiru oni proizvođači Zajednice čija ukupna proizvodnja čini više od 50 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda, kojeg proizvodi taj dio industrije Zajednice koji bilo podupire ili se protivi zahtjevu. Međutim, ispitni postupak se ne pokreće ako na proizvođače Zajednice koji podržavaju zahtjev otpada manje od 25 % ukupne proizvodnje istovjetnog proizvoda proizvedenog od strane industrije Zajednice.

7. Do donošenja odluke o pokretanju ispitnog postupka, Vlasti izbjegavaju objavljivanje zahtjeva u kojem se traži pokretanje ispitnog postupka. Međutim, odmah po primitku ispravno dokumentiranog zahtjeva sukladno ovom članku, a svakako prije početka ispitnog postupka, Komisija obavještava dotičnu zemlju podrijetla i/ili izvoza, a koja se poziva na konzultacije s ciljem pojašnjavanja stanja u vezi s pitanjima iz stavka 2. i iznalaženja obostrano prihvatljivog rješenja.

8. Ako, u posebnim okolnostima, Komisija odluči pokrenuti ispitni postupak bez da je primila pisani zahtjev od ili u ime industrije Zajednice za pokretanjem takvog ispitnog postupka, pokreće ga na temelju dostatnih dokaza o postojanju subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, šteti ili uzročno-posljedičnoj vezi, a kako je opisano u stavku 2., čime opravdava pokretanje postupka.

9. Istovremeno se u odluci o tome hoće li se pokrenuti postupak ili ne razmatraju i dokazi o subvencijama i o šteti. Zahtjev se odbija ako dokazi, bilo o subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ili o šteti, nisu dostatni da bi opravdali postupanje sa slučajem. Postupak se ne pokreće protiv zemalja čiji uvoz predstavlja niži udio na tržištu od 1 % osim ako na te zemlje zajedno otpada 3 % ili više potrošnje u Zajednici.

10. Zahtjev se može povući prije pokretanja postupka i u tom se slučaju smatra da niti nije podnesen.

11. Ako je, nakon konzultacija, očigledno da postoje dostatni dokazi koji opravdavaju pokretanje postupka, Komisija započinje postupak u roku od 45 dana od podnošenja zahtjeva i objavljuje obavijest u *Službenom listu Europske unije*. Ako podneseni dokazi nisu dostatni, nakon konzultacija, o tome se obavještava podnositelja zahtjeva u roku od 45 dana od dana kada je Komisiji podnesen zahtjev.

12. Obavijest o pokretanju postupka najavljuje pokretanje ispitnog postupka, navodi dotični proizvod i zemlje, sažetak primljenih podataka, kao i da sve relevantne podatke treba dostaviti Komisiji.

Navodi i rokove u kojima se zainteresirane stranke mogu predstaviti, predstaviti svoja stajališta u pisanom obliku i dostaviti podatke, ako ta stajališta i te podatke treba uzeti u obzir tijekom ispitnog postupka. Također navodi rokove u kojima zainteresirane stranke mogu zatražiti da ih Komisija sasluša u skladu s člankom 11. stavkom 5.

13. Komisija savjetuje izvoznike, uvoznike i predstavnike udruženja izvoznika ili uvoznika za koje zna da se na njih odnosi, kao i zemlju podrijetla i/ili izvoznika i podnositelja zahtjeva o pokretanju postupka, te vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, dostaviti punu tekst pisanog zahtjeva iz stavka 1. poznatim izvoznicima i vlastima zemlje podrijetla i/ili izvoza, kao i staviti na raspolaganje drugim uključenim zainteresiranim strankama na zahtjev. Ako je broj uključenih izvoznika posebno velik, pisani se zahtjev može dostaviti samo nadležnim tijelima zemlje podrijetla i/ili izvoza ili relevantnim trgovinskim udruženjima.

14. Ispitni postupak za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe ne ometa postupak carinjenja.

Članak 11.

Ispitni postupak

1. Nakon pokretanja postupka, Komisija, djelujući u suradnji s državama članicama, započinje ispitni postupak na razini Zajednice. Ispitni postupak ujedno pokriva i subvencioniranje i štetu, a oboje se ispituje istovremeno.

U svrhu reprezentativnog nalaza, odabire se ispitno razdoblje, a koje kad se radi o subvencioniranju uobičajeno pokriva ispitno razdoblje propisano člankom 5.

Podaci u vezi s razdobljem nakon ispitnog razdoblja uobičajeno se ne uzimaju u obzir.

2. Strankama, koje prime upitnik koji se koristi u ispitnom postupku za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe, daje se najmanje 30 dana za odgovor. Rok za izvoznike računa se od datuma primitka upitnika, a koji se u tu svrhu smatra primljenim jedan tjedan od dana kada je poslan stranci koja odgovara ili je proslijeđen odgovarajućem diplomatskom predstavniku zemlje podrijetla i/ili izvoza. Može se odobriti produljenje tridesetodnevnog razdoblja vodeći pritom računa o rokovima ispitnog postupka pod uvjetom da stranka obrazloži razloge takvog produljenja u smislu svojih posebnih okolnosti.

3. Komisija može zatražiti od država članica da dostave podatke, a države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile tim zahtjevima.

Komisiji dostavljaju tražene podatke zajedno s rezultatima svih provedenih inspekcija, provjera ili ispitivanja.

Ako se radi o podacima od općeg interesa ili ako je država članica zatražila dostavu takvih podataka, Komisija ih dostavlja državama članicama pod uvjetom da nisu povjerljivi, a u slučaju da jesu, dostavlja sažetke koji nisu povjerljivi.

4. Komisija može zatražiti od država članica da provedu sve potrebne provjere i inspekcije, posebno među uvoznicima, trgovcima i proizvođačima Zajednice, kao i da provedu ispitne postupke u trećim zemljama pod uvjetom da dotična poduzeća pristanu i da je vlada dotične zemlje službeno obaviještena i da se ne protivi.

Države članice poduzimaju sve potrebne korake kako bi udovoljile zahtjevima Komisije.

Službenicima Komisije dozvoljeno je, ako to traži Komisija ili država članica, pomagati službenicima država članica u obavljanju njihovih zadaća.

5. Zainteresirane stranke, koje su postale poznate u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, saslušavaju se ako su, u rokovima propisanim u obavijesti objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, zatražile pisanim putem da budu saslušane, a koji pokazuje da su one zainteresirane stranke koje bi mogle biti pogođene rezultatima postupka i da postoje posebni razlozi zašto ih se treba saslušati.

6. Pruža se mogućnost, na zahtjev, uvoznicima, izvoznicima i podnositeljima zahtjeva koji su postali poznati u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, kao i vladi zemlje podrijetla i/ili izvozniku, sastajanja stranaka koje imaju suprotne interese, kako bi se mogla prezentirati oprečna stajališta te ponuditi pobijajući dokazi.

U pružanju ovih mogućnosti mora se voditi računa o potrebi očuvanja povjerljivosti i pogodnosti za stranke.

Niti jedna stranka nije obvezna prisustvovati sastanku, a nepriustvovanje sastanku ne dovodi u pitanje slučaj te stranke.

Komisija uzima u obzir podatke usmeno iznesene prema ovom stavku u mjeri u kojoj su oni naknadno potvrđeni pisanim putem.

7. Podnositelji zahtjeva, vlada zemlje podrijetla i/ili izvoza, uvoznici i izvoznici i udruženja koja ih predstavljaju, kao i udruge korisnika i potrošača, a koji su postali poznati u

skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom, mogu, na pisani zahtjev, pregledati sve podatke koje je Komisiji dostavila stranka u ispitnom postupku, a različite od internih dokumenata koje pripremaju nadležna tijela Komisije ili njezinih država članica, a koji su relevantni za predstavljanje njihovih slučajeva i koji nisu povjerljivi u smislu članka 29. te se koriste u ispitnom postupku.

Navedene stranke mogu odgovoriti na podatke, a njihovi se komentari uzimaju u obzir ako su u odgovoru dovoljno argumentirani.

8. Osim u slučajevima iz članka 28., u mjeri u kojoj je moguće, ispituje se točnost podataka koje su dostavile zainteresirane stranke i na kojima se temelje nalazi.

9. Kad god je moguće, za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11., ispitni postupak završava u roku od jedne godine. U svakom slučaju, navedeni ispitni postupci završavaju u roku od 13 mjeseci od pokretanja postupka u skladu sa zaključcima donesenim prema članku 13. za preuzimanje obveze ili sa zaključcima donesenim prema članku 15. za konačnu mjeru.

10. Tijekom trajanja ispitnog postupka, Komisija daje, u razumnoj mjeri, zemlji podrijetla i/ili izvoza, mogućnost za nastavak konzultacija s ciljem razjašnjenja činjeničnog stanja i postizanja međusobno prihvatljivog rješenja.

Članak 12.

Privremene mjere

1. Privremene se mjere mogu uvesti ako:

(a) je pokrenut postupak u skladu s člankom 10.;

(b) o tome je dana obavijest, a zainteresiranim je strankama pružena mogućnost dostave podataka i komentara u skladu s člankom 10. stavkom 12. drugim podstavkom;

(c) prethodno je pozitivno utvrđeno da uvozni proizvod koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i da je nanosena šteta industriji Zajednice; i

(d) da je radi zaštite interesa zajednice potrebno djelovati kako bi se spriječila šteta.

Privremene se mjere uvodi najranije 60 dana od pokretanja postupka i najkasnije devet mjeseci od pokretanja postupka.

Iznos privremene kompenzacijske pristojbe ne prelazi ukupni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a kako su one prethodno utvrđene, a niži je od tog iznosa ako je taj niži iznos dostatan kako bi se uklonila šteta za industriju Zajednice.

2. Privremene se pristojbe osiguravaju jamstvom, a puštanje dotičnih proizvoda u slobodni promet uvjetuje se davanjem jamstva.

3. Komisija poduzima privremene mjere nakon konzultacija ili, u slučajevima iznimne hitnosti, nakon što je obavijestila države članice. Tada se konzultacije održavaju najkasnije 10 dana od obavješćivanja država članica o mjerama koje je poduzela Komisija.

4. Ako država članica traži hitno djelovanje Komisije i ako su zadovoljeni uvjeti stavka 1. prvog i drugog podstavka, Komisija, u roku od najviše pet radnih dana o primitku zahtjeva, odlučuje o uvođenju privremenih kompenzacijskih mjera.

5. Komisija odmah obavještava Vijeće i države članice o svim odlukama donesenim prema stavcima od 1. do 4. Vijeće, odlučujući kvalificiranom većinom može odlučiti drukčije.

6. Privremene kompenzacijske mjere uvode se na najduže razdoblje od četiri mjeseca.

Članak 13.

Preuzimanje obveze

1. Pod uvjetom da je u prethodnom pozitivnom ispitivanju utvrđeno postojanje subvencije i štete, Komisija može prihvatiti dobrovoljne i zadovoljavajuće ponude za preuzimanjem obveze, prema kojima:

- (a) zemlja podrijetla i/ili izvoza suglasna je ukloniti ili ograničiti subvenciju ili poduzeti druge mjere glede učinaka subvencije; ili
- (b) svaki se uvoznik obveže revidirati cijene ili ne izvoziti prema dotičnim područjima sve dok izvozi koriste subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tako da je Komisija, nakon specifičnog konzultiranja sa Savjetodavnim odborom, uvjeren da se štetni učinci subvencioniranja time uklanjaju.

U tom slučaju, i sve dok je preuzeta obveza na snazi, na navedene uvoze dotičnih proizvoda proizvedenih od strane društava

iz odluke Komisije kojom su prihvatile preuzimanje obveza i svake kasnije izmijene odluke, ne primjenjuju se privremene pristojbe koje je uvela Komisija u skladu s člankom 12. stavkom 3. i konačne pristojbe koje je uvelo Vijeće u skladu s člankom 15. stavkom 1.

Povećanje cijene prema preuzetoj obvezi nije više nego što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i treba biti manje od iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere kada je takvo povećanje cijene dostatno da bi se uklonila šteta za industriju Zajednice.

2. Komisija može predložiti preuzimanje obveze, ali niti zemlja niti izvoznik nisu obvezni prihvatiti preuzimanje obveza. Činjenica da zemlje ili izvoznici ne nude preuzimanje obveza ili ne prihvaćaju prijedloge za preuzimanje obveza ne utječe niti na jedan način na razmatranje slučaja.

Međutim, može se utvrditi da postoji veća vjerojatnost ostvarenja prijetnje nanošenja štete ako se subvencionirani uvoz nastavi. Preuzimanje obveza zemalja ili izvoznika ne traži se niti prihvaća prije prethodnog pozitivnog utvrđivanja subvencioniranja i nanesene štete.

Osim u iznimnim okolnostima, preuzimanje obveza ne može se ponuditi prije završetka razdoblja tijekom kojeg se mogu podnijeti prigovori prema članku 30. stavku 5.

3. Ponuđena preuzimanja obveze ne moraju se prihvatiti ako se prihvaćanje smatra nepraktičnim, kao na primjer, ako je broj stvarnih ili potencijalnih izvoznika prevelik, ili iz drugih razloga, uključujući razloge opće politike. Dotičnom izvozniku i/ili zemlji podrijetla i/ili izvoza mogu se obrazložiti razlozi odbijanja ponude za preuzimanjem obveze, te im se daje prilika da o tome iznesu svoje primjedbe. Razlozi odbijanja navode se u konačnoj odluci.

4. Stanke koje nude preuzimanje obveze trebaju dostaviti verziju obveze koja nije povjerljive prirode, a kako bi se ista mogla staviti na raspolaganje zainteresiranim strankama u ispitnom postupku.

5. Ako je ponuđeno preuzimanje obveza, nakon provedenih konzultacija, prihvaćeno i ako se, u okviru Savjetodavnog odbora ne podnese prigovor, ispitni postupak se prekida. U svim drugim slučajevima, Komisija odmah podnosi izvješće Vijeću o rezultatima provedenih konzultacija zajedno s prijedlogom za prekid ispitnog postupka. Smatra se da je ispitni postupak prekinut ako, u roku od jednog mjeseca, Vijeće nije, kvalificiranom većinom, donijelo drukčiju odluku.

6. Ako se ponuđeno preuzimanje obveza prihvati, ispitni postupak o subvencioniranju i šteti se uobičajeno dovršava. U tom slučaju, ako se donese negativna odluka o subvenciji ili o šteti, preuzeta obveza automatski prestaje važiti, osim u slučajevima kada takva odluka velikim dijelom ovisi o preuzetoj obvezi. U tim slučajevima, može se zatražiti zadržavanje preuzete obveze tijekom razumnog razdoblja.

U slučaju da se donese pozitivna odluka o subvencioniranju i šteti, preuzeta obveza se nastavlja u skladu s dogovorenim uvjetima i odredbama ove Uredbe.

7. Od svih zemalja ili izvoznika, čije je ponuđeno preuzimanje obveza prihvaćeno, Komisija traži periodičko dostavljanje podataka u vezi s ispunjenjem preuzetih obveza, te dozvolu za provjeru relevantnih podataka. Nepoštivanje ovih zahtjeva tumači se kao kršenje preuzete obveze.

8. Ako se prihvati preuzimanje obveza od određenih izvoznika tijekom ispitnog postupka, u smislu članaka 18., 19., 20. i 22., smatra se da obveze stupaju na snagu od dana kada je ispitni postupak zaključak za zemlju podrijetla i/ili izvoza.

9. U slučaju kršenja preuzetih obveza ili u slučaju da se bilo koja od stranaka koje se preuzele obveze povuče iz preuzetih obveza, ili u slučaju da se Komisija povuče iz prihvaćene preuzete obveze, nakon provedenih konzultacija, iz prihvaćene preuzete obveze povlači se odlukom ili uredbom Komisije, kako je primjereno, a primjenjuje se privremena pristojba koju je donijela Komisija u skladu s člankom 12. ili konačna pristojba koju je donijelo Vijeće u skladu s člankom 15. stavkom 1. pod uvjetom da je dotičnom uvozniku ili zemlji podrijetla i/ili izvoza pružena mogućnost iznošenja primjedaba, osim u slučaju da se izvoznik ili zemlja povuče iz preuzimanja obveza.

Svaka zainteresirana stranka ili država članica može dostaviti podatke kojima, *prima facie*, dokazuju kršenje preuzetih obveza. Naknadna ocjena o tome je li došlo do kršenja preuzetih obveza ili ne, donosi se uobičajeno u roku od šest mjeseci, ali u niti jednom slučaju nakon devet mjeseci od dana podnošenja valjano argumentiranog zahtjeva.

Komisija može zatražiti pomoć nadležnih tijela država članica u praćenju preuzetih obveza.

10. Privremene pristojbe mogu se uvesti, nakon provedenih konzultacija, u skladu s člankom 12. na temelju najboljih podataka koje su na raspolaganju, ako postoji razlog za vjerovanje da se krši preuzeta obveza ili, u slučaju kršenja ili povlačenja iz preuzete obveze, ako ispitni postupak koji je vodio k preuzimanju obveze nije završen.

Članak 14.

Prekid bez uvođenja mjera

1. Ako se zahtjev povuče, postupak se može prekinuti osim ako prekid nije protivan interesu Zajednice.

2. Ako su zaštitne mjere nepotrebne, nakon provedenih konzultacija, i ako nije podnesen prigovor u okviru Savjetodavnog odbora, ispitni postupak ili postupak se prekida. U svim drugim slučajevima, Komisija odmah podnosi izvješće Vijeću o rezultatima provedenih konzultacija zajedno s prijedlogom za prekid postupka. Smatra se da je postupak prekinut ako, u roku od jednog mjeseca, Vijeće nije, kvalificiranom većinom, donijelo drukčiju odluku.

3. Postupak se odmah prekida ako se utvrdi da je vrijednost subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere mala, u skladu sa stavkom 5., ili da su stvaran ili moguć obujam subvencioniranog uvoza ili šteta zanemarivi.

4. Za postupke pokrenute prema članku 10. stavku 11. uobičajeno se šteta smatra zanemarivom ako je tržišni udio uvoza manji od iznosa utvrđenih u članku 10. stavku 9. Obzirom na ispitne postupke za uvoz iz zemalja u razvoju, obujam subvencioniranog uvoza također se smatra zanemariv ako predstavlja manje od 4 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Zajednicu, osim ako na uvoz iz zemalja u razvoju, čiji ukupni udjeli u ukupnom uvozu predstavljaju manje od 4 % ukupno, otpada više od 9 % ukupnog uvoza istovjetnog proizvoda u Zajednicu.

5. Vrijednost subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere smatra se malom ako je vrijednost subvencije manja od 1 % *ad valorem*, osim, u vezi s ispitnim postupcima koji se odnose na zemlje u razvoju, prag iznosi 2 % *ad valorem*, pod uvjetom da ispitni postupak treba završiti samo ako je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ispod relevantne razine male vrijednosti za svakog pojedinačnog izvoznika, a koji i dalje podliježu postupku i u vezi s kojima se ispitni postupak može ponovo provesti u bilo kojoj kasnijoj reviziji postupka za dotičnu zemlju u skladu s člancima 18. i 19.

Članak 15.

Uvođenje konačnih pristojbi

1. Ako činjenice, kako su konačno utvrđene, dokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i nastalu štetu, i ako je potrebno djelovati kako bi se zaštitili interesi Zajednice u skladu s člankom 31., Vijeće, postupajući na temelju prijedloga Komisije, a nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom, uvodi konačnu kompenzacijsku pristojbu.

Vijeće donosi prijedlog, osim ako ne odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog, u roku od mjesec dana od podnošenja prijedloga Komisije.

Ako su na snazi privremene pristojbe, prijedlog o uvođenju konačne mjere podnosi se u roku od najviše mjesec dana prije isteka tih pristojbi.

Ako se subvencija ili subvencije povuku ili se dokaže da subvencije više ne donose korist dotičnim izvoznicima, mjere se ne uvode.

Iznos kompenzacijske pristojbe ne prelazi utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a manji je od ukupnog iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ako je taj manji iznos dostatan za uklanjanje štete za industriju Zajednice.

2. Kompenzacijske pristojbe uvode se u odgovarajućim iznosima u svakom pojedinačnom slučaju, na nediskriminacijskoj osnovi, na uvoze proizvoda iz svih izvora za koje je utvrđeno da su ostvarili korist od subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i koje nanose štetu, osim na uvoze iz onih izvora koji su prihvatili preuzimanje obveza prema uvjetima iz ove Uredbe. Uredba kojom se uvodi pristojba navodi pristojbu za svakog od dobavljača ili, ako to nije praktično, za svaku dotičnu zemlju dobavljača.

3. Ako je Komisija, u skladu s člankom 27. ograničila ispitivanje, kompenzacijska pristojba, koja se primjenjuje na uvoze izvoznika ili proizvođača, a koji su poznati u skladu s člankom 27. i koji nisu bili uključeni u ispitivanje, ne prelazi ponderirani prosječni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, a koje su utvrđene za stranke u uzorku.

Za potrebe ovog stavka, Komisija ne uzima u obzir subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere a čiji je iznos jednake nuli ili su male vrijednosti te iznose subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, utvrđene u okolnostima iz članka 28.

Pojedinačne pristojbe primjenjuju se na uvoze svakog uvoznika ili proizvođača za kojeg je izračunan pojedinačni iznos subvencioniranja kako je propisano člankom 27.

Članak 16.

Retroaktivnost

1. Privremene mjere i konačne kompenzacijske pristojbe primjenjuju se samo na proizvode koji uđu u slobodni promet nakon što je mjera, donesena sukladno članku 12.

stavku 1. ili članku 15. stavku 1., ovisno o slučaju, stupila na snagu, podložno izuzećima utvrđenima ovom Uredbom.

2. Ako je u primjeni privremena pristojba, a konačno utvrđene činjenice pokazuju postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i štete, Vijeće odlučuje, bez obzira na to hoće li biti uvedena konačna kompenzacijska pristojba ili ne, o udjelu privremene pristojbe koju konačno treba naplatiti.

Za te potrebe, „šteta” ne uključuje materijalnu odgodu uspostavljanja industrije Zajednice, ni prijetnju materijalne štete, osim ako je utvrđeno da bi se ona, u slučaju izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu. U svim drugim slučajevima koji uključuju takvu prijetnju ili odgodu, privremeni se iznosi napuštaju, a konačne se pristojbe mogu uvesti samo od datuma kada se konačno utvrdi prijetnja ili materijalna odgoda.

3. Ako je konačna kompenzacijska pristojba viša od privremene pristojbe, razlika se ne naplaćuje. Ako je konačna pristojba niža od privremene pristojbe, pristojba se obračunava ponovno. Ako je konačno utvrđivanje negativno, privremena mjera se ne potvrđuje.

4. Konačna kompenzacijska pristojba može se uvesti za proizvode koji su ušli u potrošnju najviše 90 dana prije datuma primjene privremenih mjera, ali ne prije početka ispitnog postupka.

Prvi podstavak se primjenjuje pod uvjetom da:

- (a) se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5.;
- (b) je dotičnim uvoznicima Komisija dala mogućnost za iznošenje primjedbi;
- (c) postoje kritične okolnosti u kojima je, za navedeni subvencionirani proizvod, nastala teško popravljiva šteta, radi masivnih uvoza u relativno kratkom razdoblju, proizvoda koji koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere prema uvjetima ove Uredbe; i
- (d) smatra se potrebnim, kako bi se spriječilo ponavljanje štete, retroaktivno ocjenjivanje kompenzacijskih pristojbi na te uvoze.

5. U slučajevima kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza mogu se uvesti konačne pristojbe na robu koja je ušla u slobodni promet najviše 90 dana prije primjene prijevremenih mjera, pod uvjetom da se uvozi evidentiraju u skladu s člankom 24. stavkom 5. i da se retroaktivna ocjena ne primjenjuje na uvoze koji su ušli prije kršenja ili povlačenja iz preuzetih obveza.

Članak 17.**Trajanje**

Kompenzacijska mjera ostaje na snazi samo tijekom razdoblja i u mjeri u kojoj je potrebno za kompenziranje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i koje nanose štetu.

Članak 18.**Revizija nakon isteka mjere**

1. Konačna kompenzacijska mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva subvencioniranje i štetu, osim ako revizijom nije utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Zajednice ili u njihovo ime, a ostaje na snazi do završetka revizije.

2. Revizija se pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavka subvencioniranja i štete ili dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog subvencioniranja.

3. U provedbi ispitivanja prema ovom članku, izvoznici, uvoznici, zemlje podrijetla i/ili izvoza i proizvođači Zajednice imaju mogućnost pojačati, odbaciti ili komentirati pitanja iznesena u revizijskom zahtjevu, a zaključci se donose uzimajući u obzir sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze predložene u vezi s pitanjem je li vjerojatno ili ne da bi istek mjera doveo do nastavka ili ponavljanja subvencioniranja i štete.

4. Obavijest o skorom isteku mjera objavljuje se u *Službenom listu Europske unije* u odgovarajuće vrijeme u zadnjoj godini tijekom razdoblja primjene mjera kako je definirano ovim člankom. Nakon toga, proizvođači Zajednice, u roku od najviše tri mjeseca prije kraja petogodišnjeg razdoblja, imaju pravo podnijeti r zahtjev za reviziju u skladu sa stavkom 2. Obavijest o najavi stvarnog isteka mjera prema ovom članku također se objavljuje.

Članak 19.**Privremena revizija**

1. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je istekao razuman vremenski period od najmanje godinu dana

od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Zajednice ili zemlje podrijetla i/ili izvoza koji sadrži dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za privremenom revizijom.

2. Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, ili da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila subvenciju protiv koje se mogu izreći kompenzacijske mjere i koja nanosi štetu.

3. Ako su uvedene kompenzacijske pristojbe manje od utvrđenog iznosa subvencija koje se mogu subvencionirati, proizvođači Zajednice mogu pokrenuti privremenu reviziju ili bilo koja druga zainteresirana strana može podnijeti, uobičajeno u roku od dvije godine od stupanja mjere na snagu, dostatne dokaze da su, nakon početnog razdoblja ispitivanja i prije ili nakon uvođenja mjere, izvozne cijene smanjene ili da nije bilo kretanja cijena ili nedovoljnog kretanja otkupnih cijena proizvoda uvezenog u Zajednicu. Ako se u ispitnom postupku dokaže točnost tvrdnji, zaštitne pristojbe se mogu povećati kako bi se postiglo povećanje cijene potrebne za uklanjanje štete. Međutim, povećana razina pristojbe ne prelazi iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.

Privremena se revizija također može pokrenuti pod gore navedenim uvjetima, na inicijativu Komisije ili na zahtjev države članice.

4. U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu subvencioniranja i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 8. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza.

Članak 20.**Ubrzane revizije**

Izvoznik čiji izvoz podliježe konačnoj kompenzacijskoj pristojbi, a koji nije bio predmet pojedinačno ispitano tijekom inicijalnog ispitnog postupka iz bilo kojeg razloga osim odbijanja suradnje s Komisijom, na zahtjev, ima pravo na ubranu reviziju, a kako bi Komisija mogla brzo utvrditi pojedinačnu stopu kompenzacijske pristojbe za tog izvoznika.

Revizija se pokreće nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom i nakon što je proizvođačima Zajednice pružena mogućnost za komentar.

Članak 21.

Povrati

1. Neovisno o članku 18., uvoznik može zatražiti povrat naplaćenih pristojbi ako se pokaže da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, na temelju kojih su pristojbe plaćene, bilo ukinut ili snižen na razinu koja je ispod razine pristojbe koja je na snazi.

2. Uvoznik podnosi zahtjev Komisiji radi povrata kompenzacijske pristojbe. Zahtjev se podnosi putem države članice s čijeg se područja proizvodi puštaju u slobodni promet, u roku od šest mjeseci od datuma kada su nadležna tijela valjano utvrdila iznos konačnih pristojbi koje treba naplatiti ili datuma kada je donesena konačna odluka o naplati iznosa osiguranih putem privremenih pristojbi. Države članice odmah šalju zahtjev Komisiji.

3. Zahtjev za povrat smatra se valjano potkrijepljen dokazima samo ako sadrži točne podatke o traženom iznosu povrata kompenzacijskih pristojbi i carinsku dokumentaciju u vezi s izračunom i plaćanjem tog iznosa. Također uključuje dokaze o iznosima subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, tijekom reprezentativnog razdoblja, i proizvođača na kojeg se primjenjuje pristojba. U slučajevima kada uvoznik nije povezan s dotičnim izvoznikom ili proizvođačem i podaci nisu odmah raspoloživi, ili kada izvoznik ili proizvođač ne želi dati podatke uvozniku, zahtjev sadrži izjavu izvoznika ili proizvođača da je iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere snižen ili ukinut, a kako je navedeno u ovom članku, a da će relevantni dokazi koji to potkrepljuju biti dostavljeni Komisiji. Ako izvoznik ili proizvođač ne dostave te dokaze u razumnom roku, zahtjev se odbacuje.

4. Nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom, Komisija odlučuje o tome hoće li odobriti i u kojoj mjeri zahtjev, ili može odlučiti, u bilo koje vrijeme, o pokretanju privremene revizije, a koristi podatke i nalaze te revizije, koja se provodi u skladu s odredbama koje se primjenjuju na revizije, kako bi utvrdila je li i u kojoj mjeri povrat opravdan.

Povrati pristojbi uobičajeno se obavljaju u roku od 12 mjeseci, a u niti jednom slučaju po isteku više od 18 mjeseci od datuma kada je uvoznik proizvoda koji podliježe kompenzacijskoj pristojbi podnio zahtjev za povrat, valjano potkrijepljen dokazima.

Države članice uobičajeno plaćanje odobrenog povrata obavljaju u roku od 90 dana od odluke iz prvog podstavka.

Članak 22.

Opće odredbe o revizijama i povratima

1. Odgovarajuće odredbe ove Uredbe o postupcima i vođenju ispitnih postupaka, izuzev onih o rokovima, primjenjuju se na sve revizije koje se obavljaju prema člancima 18., 19. i 20.

Revizije prema člancima 18. i 19. obavljaju se žurno i uobičajeno završavaju u roku od 12 mjeseci od datuma pokretanja revizije. U svakom slučaju, revizije prema člancima 18. i 19. završavaju u roku od 15 mjeseci od pokretanja.

Revizije prema članku 20. u svakom slučaju završavaju u roku od devet mjeseci od datuma pokretanja.

Ako se pokreće postupak prema članku 18. dok traje revizija prema članku 19. u istom postupku, revizija prema članku 19. završava u isto vrijeme kako je gore predviđeno za reviziju prema članku 18.

Komisija podnosi prijedlog mjere Vijeću u roku od mjesec dana prije isteka gore navedenih rokova.

Ako ispitivanje nije završilo u gore navedenim rokovima, mjere:

(a) istječu ispitivanjem prema članku 18.;

(b) istječu u slučaju ispitivanja koja se obavljaju prema članku 18. i 19. paralelno, ako je ispitivanje prema članku 18. pokrenuto dok je revizija prema članku 19. u tijeku u istom postupku ili ako su te dvije revizije pokrenute u isto vrijeme; ili

(c) ostaju neizmijenjene u ispitivanjima prema člancima 19. i 20.

Obavijest o stvarnom isteku ili zadržavanju mjera prema ovom stavku objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

2. Revizije prema člancima 18., 19. i 20. pokreće Komisija nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom.

3. Ako je revizijom potvrđeno, institucije Zajednice odgovorne za njihovo uvođenje, mjere ukidaju ili zadržavaju prema članku 18., ili ukidaju, zadržavaju ili mijenjaju prema člancima 19. i 20.

4. Ako se mjere za pojedinačne izvoznike ukidaju, ali ne i za zemlju u cjelini, izvoznici ostaju u postupku te se mogu ponovno ispitati tijekom bilo koje naknadne revizije za tu zemlju prema ovom članku.

5. Ako je revizija mjera prema članku 19. u tijeku na kraju razdoblja primjene mjera kako je definirano u članku 18., mjere se također ispituju prema odredbama članka 18.

6. U revizijama ili postupcima povrata prema člancima od 18. do 21., Komisija primjenjuje istu metodologiju kao u ispitnom postupku koji je doveo do uvođenja pristojbi, ako se uvjeti nisu promijenili, a uzimajući u obzir članke 5., 6., 7. i 27.

Članak 23.

Izbjegavanje mjera

1. Kompenzacijske pristojbe uvedene prema ovoj Uredbi mogu se proširiti i na uvoze iz trećih zemalja istovjetnih proizvoda, bilo malo modificiranih ili ne, ili na uvoze malo modificiranih istovjetnih proizvoda iz zemlje na koju se mjere primjenjuju ili na njihove dijelove, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

2. Kompenzacijske pristojbe, koje ne prelaze preostalu kompenzacijsku pristojbu uvedenu u skladu s člankom 15. stavkom 2., mogu se proširiti na uvoze iz trgovačkih društava koje koriste pojedinačne pristojbe u zemljama na koje se mjere primjenjuju, ako se mjere koje su na snazi izbjegavaju.

3. Izbjegavanje mjera definira se kao promjena strukture trgovine između trećih zemalja i Zajednice ili između pojedinačnih trgovačkih društava u zemlji na koju se mjere primjenjuju i Zajednice, a koja proizlazi iz prakse, postupka ili rada za koji ne postoji dostatni valjani uzrok ili ekonomska opravdanost osim uvođenje pristojbe, a ako postoji dokaz o šteti ili da su učinci pristojbe narušeni u smislu cijena i/ili količina istovjetnog proizvoda i da uvozni istovjetni proizvod i/ili njegovi dijelovi i dalje koriste subvenciju.

Praksa, postupak ili rad iz prvog podstavka, između ostalog, uključuju:

(a) neznatnu modifikaciju dotičnog proizvoda kako bi on dobio drugi carinski broj, a na koji se obično ne primjenjuju mjere, pod uvjetom da modifikacija ne mijenja njegova osnovna obilježja;

(b) slanje proizvoda na koji se primjenjuju mjere preko trećih zemalja; i

(c) reorganizaciju strukture i kanala prodaje u zemlji na koju se primjenjuju mjere od strane izvoznika i proizvođača kako bi se po mogućnosti njihovi proizvodi izvozili u Zajednicu putem proizvođača koji koriste pojedinačnu stopu pristojbe koja je niža od one koja se primjenjuje na proizvode proizvođača.

4. Ispitni postupak pokreće se prema ovom članku na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili zainteresirane stranke na temelju dostatnih dokaza o čimbenicima utvrđenim u stavcima 1., 2. i 3. Postupci se pokreću nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom, na temelju uredbe Komisije, a koja također može sadržavati uputu carinskim tijelima da uvoz uvjetuje evidentiranjem sukladno članku 24. stavku 5. ili traženjem jamstava.

Komisija vodi ispitni postupak, a u kojem joj mogu pomagati carinska tijela te koji završava u roku od devet mjeseci.

Ako konačno utvrđene činjenice opravdavaju produljenje mjera, produljuje ih Vijeće na temelju prijedloga Komisije nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom. Prijedlog usvaja Vijeće, osim ako ono ne odluči, običnom većinom, odbiti prijedlog u razdoblju od jednog mjeseca od kada Komisija podnese prijedlog.

Produljenje stupa na snagu na datum kada je evidentiranje prema članku 24. stavku 5. postalo obvezno ili na datum kada se traže jamstva. Relevantne postupovne odredbe ove Uredbe o pokretanju i vođenju ispitnog postupka primjenjuju se prema ovom članku.

5. Uvozi ne podliježu evidentiranju prema članku 24. stavku 5. ili mjerama, ako njima trguju društva koja koriste izuzeća.

6. Zahtjevi za izuzeća, valjano potkrijepljeni dokazima, dostavljaju se u rokovima uspostavljenima uredbom Komisije koja pokreće ispitni postupak.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija izvan Zajednice, proizvođačima dotičnog proizvoda koji mogu dokazati da nisu povezani s bilo kojim proizvođačem na kojeg se primjenjuju mjere i za koje se utvrdi da nisu uključeni u izbjegavanje mjera, kako je definirano u stavku 3., mogu se odobriti izuzeća.

Ako se praksa, postupak ili rad za izbjegavanje mjera odvija unutar Zajednice, uvoznici koji mogu dokazati da nisu povezani s proizvođačima na koje se primjenjuju mjere, mogu se odobriti izuzeća.

Izuzeća se odobravaju odlukom Komisije nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom ili odlukom Vijeća koje uvodi mjere, i ona ostaju na snazi tijekom razdoblja i pod uvjetima koji su u njoj navedeni.

Pod uvjetom da su zadovoljeni uvjeti iz članka 20., izuzeća se mogu također odobriti nakon završetka ispitnog postupka koji vodi k produljenju mjera.

7. Pod uvjetom da je istekla najmanje jedna godina od produljenja mjera, i u slučaju da je broj stranaka koje traže ili bi mogle tražiti izuzeće značajan, Komisija može odlučiti o pokretanju revizije produljenja mjera. Revizija se vodi u skladu s odredbama članka 22. stavka 1., a kako se primjenjuju na reviziju na temelju članka 19.

8. Ništa u ovom članku ne sprečava uobičajenu primjenu odredbi o carinskim pristojbama koje su na snazi.

Članak 24.

Opće odredbe

1. Privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe uvode se putem uredbe, a naplaćuju ih države članice u obliku, prema navedenoj stopi i drugim uvjetima utvrđenim u uredbi o uvođenju takvih pristojbi. Pristojbe se ubiru neovisno od carina, poreza i drugih naknada koje se uobičajeno naplaćuju na uvoz.

Proizvod ne podliježe i antidampinškim i kompenzacijskim pristojbama s ciljem rješavanja jedne i iste situacije koja proizlazi iz dampinga ili subvencioniranja izvoza.

2. Uredbe kojima se uvode privremene ili konačne kompenzacijske pristojbe i uredbe ili odluke kojima se prihvaća preuzimanje obveza ili okončanje ispitnih postupaka ili postupaka objavljuju se u *Službenom listu Europske unije*.

Uredbe ili odluke sadrže osobito, kao i vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, imena izvoznika, ako je moguće, ili uključenih zemalja, opis proizvoda i sažetak činjenica i razmatranja u vezi sa subvencijom i određivanjem štete. U svakom slučaju, primjerak uredbe ili odluke šalje se poznatim zainteresiranim strankama. Odredbe ovog stavka primjenjuju se, *mutatis mutandis*, na revizije.

3. Posebne odredbe, osobito u vezi sa zajedničkom definicijom pojma podrijetla, a kako su sadržane u Uredbi Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice⁽¹⁾ mogu se donijeti prema ovoj Uredbi.

4. U interesu Zajednice i nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom, mjere uvedene prema ovoj Uredbi, mogu se suspendirati odlukom Komisije na razdoblje od devet mjeseci. Suspendacija se može produljiti na daljnje razdoblje, ali ne duže od jedne godine, ako Vijeće tako odluči, na prijedlog Komisije.

Prijedlog usvaja Vijeće osim ako ono odluči običnom većinom odbiti prijedlog u roku od jednog mjeseca nakon što ga podnese Komisija.

Mjere se mogu suspendirati ako se uvjeti na tržištu privremeno promijene u mjeri da se šteta vjerojatno ne bi ponovo vratila kao posljedica odgode, a pod uvjetom da je industriji Zajednice pružena mogućnost iznošenja primjedbi i da su te primjedbe uzete u obzir. Mjere se mogu, u bilo koje vrijeme i nakon konzultacija, ponovo uvesti ako se više ne mogu primijeniti razlozi suspenzije.

5. Nakon konzultacija sa Savjetodavnim odborom, Komisija može narediti carinskim tijelima da poduzmu odgovarajuće mjere evidentiranja uvoza tako da se na te uvoze mjere mogu naknadno primijeniti od datuma evidencije.

Na zahtjev industrije Zajednice, koji sadrži dostatne dokaze za opravdanje mjera, uvozi mogu podlijegati evidentiranju.

Evidentiranje se propisuje uredbom koja navodi ciljeve mjera i, ako je primjenjivo, procijenjeni iznos budućih obveza. Evidentiranje se primjenjuje na uvoze u razdoblju od devet mjeseci najviše.

6. Države članice izvješćuju Komisiju svaki mjesec o uvoznj trgovini proizvodima na koje se primjenjuje ispitni postupak i mjere, kao i o iznosu pristojbi naplaćenih prema ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL L 302, 19.10.1992., str. 1

7. Bez obzira na stavak 6. Komisija može zatražiti od država članica, za svaki slučaj posebno, da dostave podatke potrebne za praćenje učinkovitosti primjene mjera. U tom pogledu primjenjuju se odredbe članka 11. stavaka 3. i 4. Na sve podatke koje dostave države članice prema ovom članku primjenjuju se odredbe članka 29. stavka 6.

Članak 25.

Konzultacije

1. Sve konzultacije predviđene ovom Uredbom, osim konzultacija iz članka 10. stavka 7. i članka 11. stavka 10., odvijaju se u okviru Savjetodavnog odbora, koji se sastoji od predstavnika svake od država članica, s predstavnikom Komisije kao predsjedavajućim. Konzultacije se održavaju odmah na zahtjev države članice ili na inicijativu Komisije, a u svakom slučaju u roku koji omogućava poštovanje rokova utvrđenih ovom Uredbom.

2. Odbor se sastaje kada ga sazove predsjedavajući. Predsjedavajući daje državama članicama, što je ranije moguće, ali najmanje 10 radnih dana prije sastanka sve relevantne podatke.

3. Ako je potrebno, konzultacije se mogu održati samo pisanim putem. U tom slučaju Komisija obavješćuje države članice te navodi rok u kojem mogu izraziti svoja mišljenja ili zatražiti usmene konzultacije, a koje dogovara predsjedavajući pod uvjetom da se usmene konzultacije mogu održati u roku koji omogućuje poštovanje rokova utvrđenih ovom Uredbom.

4. Konzultacije osobito obuhvaćaju:

- (a) postojanje subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i načine utvrđivanja njihova iznosa;
- (b) postojanje i opseg štete;
- (c) uzročno-posljedičnu vezu između subvencioniranog uvoza i štete;
- (d) mjere koje su, obzirom na okolnosti, primjerene da bi spriječile ili popravile štetu koju su nanijele subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere te načine i sredstva za stavljanje tih mjera na snagu.

Članak 26.

Provjere

1. Ako smatra prikladnim, Komisija obavlja posjete kako bi pregledala evidencije uvoznika, izvoznika, trgovaca, zastupnika, proizvođača, trgovinskih udruženja i organizacija, kako bi provjerila dostavljene podatke o subvencioniranju i šteti. Bez točnog i pravovremenog odgovora nije moguće obaviti posjetu radi provjere.

2. Komisija može provesti ispitne postupke u trećim zemljama ako je potrebno, pod uvjetom da dobije suglasnost dotičnih poduzeća, da obavijesti zemlju o kojoj se radi i da se ona ne protivi ispitnom postupku. Čim dobije suglasnost dotičnog poduzeća Komisija mora obavijestiti zemlju podrijetla i/ili izvoza o imenima i adresama poduzeća koje treba posjetiti i dogovorenim datumima.

3. Dotična poduzeća se obavješćuje o prirodi podataka za provjeru tijekom posjeta i o svim daljnjim podacima koje treba dostaviti tijekom posjeta, iako to ne bi trebalo isključiti zahtjeve postavljene tijekom provjere za daljnje podatke koje se može pružiti obzirom na prikupljene podatke.

4. Komisiji, u ispitnim postupcima koji se provode prema stavcima 1., 2. i 3. pomažu službenici onih država članica koje to zatraže.

Članak 27.

Odabir uzoraka

1. U slučajevima kada je broj podnositelja zahtjeva, izvoznika ili uvoznika, vrsta proizvoda ili transakcija velik, ispitni postupak može se ograničiti na:

- (a) razuman broj stranaka, proizvoda ili transakcija korištenjem statistički valjanih uzoraka na temelju raspoloživih podataka u vrijeme odabira; ili
- (b) najveći reprezentativni obujam proizvodnje, prodaje ili izvoza koji se razumno može ispitati u raspoloživom razdoblju.

2. Komisija odabire stranke, vrstu proizvoda ili transakcija prema ovom članku, iako se prednost daje odabiru uzorka u konzultaciji s i uz pristanak dotičnih stranaka, pod uvjetom da su stranke poznate i da su dale na raspolaganje dovoljno podataka u roku od tri tjedna od pokretanja ispitnih postupka, a kako bi se omogućio odabir reprezentativnog uzorka.

3. U slučajevima kada je, u skladu s ovim člankom, ispitivanje ograničeno, pojedinačni iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere izračunava se za svakog izvoznika ili proizvođača koji nije inicijalno odabran, a koji podnese potrebne podatke u rokovima predviđenim ovom Uredbom, osim ako je broj izvoznika ili proizvođača toliko velik da bi pojedinačna ispitivanja bila bespotrebno teška te bi onemogućavala pravovremeni završetak ispitnog postupka.

4. Ako je odlučeno odabrati uzorke i postoji određeni stupanj nesuradnje određenih ili svih odabranih stranaka, a koji bi mogao materijalno utjecati na ishod ispitnog postupka, moguće je odabrati novi uzorak.

Međutim, ako materijalna razina nesuradnje i dalje postoji ili nema dovoljno vremena za odabir novog uzorka, primjenjuju se relevantne odredbe članka 28.

Članak 28.

Nesuradnja

1. U slučajevima u kojima zainteresirana stranka odbija pristup ili na neki drugi način ne pruža potrebne podatke u rokovima iz ove Uredbe, ili ako znatno ometa ispitni postupak, privremeni ili konačni nalazi, pozitivni ili negativni, mogu se donijeti na temelju raspoloživih podataka.

Ako se utvrdi da je zainteresirana stranka dostavila lažne ili obmanjujuće podatke, podaci se ne uzimaju u obzir, a mogu se koristiti raspoloživi podaci.

Zainteresiranim strankama trebaju biti stavljene na znanje posljedice nesuradnje.

2. Uskraćivanje odgovora u elektroničkom obliku ne smatra se nesuradnjom, pod uvjetom da zainteresirana stranka pokaže da bi dostavljanje odgovora u traženom obliku predstavljalo dodatno opterećenje ili neopravdani dodatni trošak.

3. Ako podaci koje dostavi zainteresirana stranka nisu idealni u svim pogledima, oni se ipak ne smiju zanemariti, pod uvjetom da nedostaci nisu takvi da uzrokuju nepotrebne teškoće u donošenju razumno točnog nalaza, kao i da su pravovaljano i odgovarajuće dostavljeni i da se mogu provjeriti, a da je stranka djelovala najbolje što je mogla.

4. Ako se dokazi ili podaci ne prihvate, o razlozima neprihvatanja odmah se obavješćuje stranka koja ih je dostavila, te joj se daje mogućnost dostavljanja daljnjih obrazloženja u navedenim rokovima. Ako se obrazloženja smatraju nezadovoljavajućima, razlozi odbijanja tih dokaza ili podataka se objavljuju i daju kod objavljivanja nalaza.

5. Ako se razmatranja, uključujući ona o iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, temelje na odredbama stavka 1., uključujući podatke dostavljene u zahtjevu, oni se, ako je primjereno i obzirom na rokove ispitnog postupka, provjeravaju usporedbom s raspoloživim podacima iz drugih neovisnih izvora, kao što su na primjer, cjenici, službene statistike o uvozu i carinskim povratima, kao i podaci primljeni od drugih zainteresiranih stranaka tijekom ispitnog postupka. Podaci mogu uključivati relevantne podatke vezane uz svjetsko tržište ili druga reprezentativna tržišta, ako je potrebno.

6. Ako zainteresirana stranka ne surađuje, ili surađuje samo djelomično tako da se time relevantni podaci uskraćuju, rezultati mogu biti manje povoljni za stranku nego da je surađivala.

Članak 29.

Povjerljivost

1. Sa svim podacima koji su po svojoj prirodi povjerljivi (na primjer, jer bi njihovo objavljivanje davalo znatne komparativne prednosti konkurentu ili bi imalo značajne štetne učinke na osobu koja daje podatke ili na osobu od koje je primila podatke), ili koje stranke u ispitnom postupku pružaju na povjerljivoj osnovi, tijela postupaju kao s takvima, ako postoji osnovanost takvog zahtjeva.

2. Zainteresirane stranke koje daju povjerljive podatke trebaju dostaviti sažetke tih podataka koji nisu povjerljivi. Sažeci moraju biti dovoljno detaljni kako bi omogućili razumijevanje suštine podataka dostavljenih kao povjerljivih. U iznimnim okolnostima, stranke mogu navesti da podaci nisu podobni za sažimanje. U tim iznimnim okolnostima, potrebno je dostaviti izjavu s razlozima zašto nije moguće podatke sažeti.

3. Ako se smatra da zahtjev za povjerljivošću nije osnovan i ako pružatelj podataka ne želi staviti podatke na raspolaganje ili odobriti njihovo objavljivanje bilo u općem ili sažetom obliku, podaci se mogu zanemariti osim ako se ne može potvrditi na zadovoljavajući način iz odgovarajućeg izvora da su podaci ispravni. Zahtjevi za povjerljivošću ne odbacuju se proizvoljno.

4. Ovim člankom ne isključuje se objava općih podataka od strane tijela Komisije, a osobito razloga na kojima se temelje odluke donesene prema ovoj Uredbi, niti objava dokaza na koje se oslanjaju tijela Komisije u mjeri u kojoj je potrebno objasniti razloge sudskih postupaka. Kod objave treba voditi računa o legitimnim interesima dotičnih stranaka kako se ne bi otkrile njihove poslovne i državne tajne.

5. Vijeće, Komisija i države članice, ili službenici neke od njih, ne otkrivaju podatke koje prime prema ovoj Uredbi, a za koje je pružatelj podatka zatražio povjerljivo postupanje, bez posebnog odobrenja pružatelja podatka. Razmjene podataka između Komisije i država članica, ili svi podaci vezani za konzultacije obavljene prema članku 25., ili konzultacije opisane u članku 10. stavku 7. i članku 11. stavku 10., ili svi interni dokumenti koje pripremaju tijela Komisije ili njezine države članice, ne otkrivaju se osim kako je posebno predviđeno ovom Uredbom.

6. Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.

Ova odredba ne isključuje korištenje podataka primljenih u kontekstu ispitnog postupka radi pokretanja drugog ispitnog postupka u okviru istog postupka u vezi s istovjetnim proizvodom.

Članak 30.

Objava podataka

1. Podnositelji zahtjeva, uvoznici i izvoznici i njihove predstavničke udruge, i zemlja podrijetla i/ili izvoza mogu zatražiti objavu pojedinosti na kojima se temelje osnovne činjenice i razmatranja na temelju kojih su uvedene privremene mjere. Zahtjevi za objavom podnose se u pisanom obliku odmah nakon uvođenja privremenih mjera, a objava je pisana u najranijem mogućem roku nakon toga.

2. Stranke navedene u stavku 1. mogu zatražiti konačnu objavu osnovnih činjenica i razmatranja na temelju kojih se namjerava preporučiti uvođenje konačnih mjera ili okončanje ispitnog postupka ili postupka bez uvođenja mjera, pritom vodeći posebno računa o objavi podataka i rasprava koje su različite od onih korištenih za privremene mjere.

3. Zahtjevi za konačnom objavom upućuju se Komisiji u pisanom obliku, a dostavljaju se, u slučajevima kada se primjenjuje privremena pristojba, u roku od najviše mjesec dana od objave uvođenja te pristojbe. Ako privremena pristojba nije uvedena, stranke imaju mogućnost zatražiti konačnu objavu u rokovima koje odredi Komisija.

4. Konačna objava daje se u pisanom obliku. Objavljuje se vodeći računa o zaštiti povjerljivih podataka, u najkraćem roku, i uobičajeno, ne dulje od mjesec dana prije konačne odluke ili podnošenja prijedloga Komisije za konačnu mjeru prema člancima 14. i 15. Ako Komisija ne može objaviti određene činjenice ili razmatranja u to vrijeme, objavljuje ih najranije moguće nakon tog roka.

Objava ne isključuje niti jednu naknadnu odluku koju mogu donijeti Komisija ili Vijeće, ali ako je odluka utemeljena na različitim činjenicama ili razmatranjima, one se objavljuju što je ranije moguće.

5. Nakon konačne objave, prigovori se uzimaju u obzir samo ako su primljeni unutar razdoblja koje je odredila Komisija za svaki pojedinačni slučaj, vodeći računa o žurnosti pitanja, a koje nije kraće od 10 dana.

Članak 31.

Interes Zajednice

1. Odluka o tome treba li intervenirati u interesu Zajednice treba se temeljiti na procjeni svih različitih interesa u cjelini, uključujući interese domaće proizvodnje, korisnika i potrošača. Odluke prema ovom članku donose se samo ako je svim strankama dana mogućnost iznošenja stavova prema stavku 2. U ispitivanjima se uzima posebno u obzir potreba za uklanjanjem učinaka štetnog subvencioniranja koji narušava trgovinu i ponovno uspostavljanje učinkovite konkurencije. Mjere, utvrđene na temelju nalaza o subvencioniranju i šteti, ne mogu se primjenjivati ako tijela, na temelju svih podnesenih podataka, mogu jasno zaključiti da primjena tih mjera nije u interesu Zajednice.

2. Radi uspostave zdrave osnove na kojoj tijela, u donošenju odluke o tome je li ili nije uvođenje mjera u interesu Zajednice, mogu uzeti u obzir sva mišljenja i sve podatke, podnositelji zahtjeva, uvoznici i njihove predstavničke udruge, predstavnički korisnici i predstavničke organizacije potrošača mogu se, u rokovima navedenim u obavijesti o pokretanju ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe, javiti i dostaviti podatke Komisiji. Podaci, ili njihovi sažeci, stavljaju se na raspolaganje drugim strankama navedenim u ovom stavku, a koje imaju pravo odgovoriti na te podatke.

3. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da budu usmeno saslušane. Takvi se zahtjevi odobravaju ako su podneseni u rokovima iz stavka 2., kao i ako navode razloge zašto stranke trebaju biti saslušane, u smislu interesa Zajednice.

4. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu dati primjedbe na primjenu uvedenih privremenih pristojbi. Primjedbe se primaju u razdoblju od jednog mjeseca od primjene mjera ako ih treba uzeti u obzir i ako su one, ili njihovi odgovarajuću sažeci, dani na raspolaganje drugim strankama koje imaju pravo odgovoriti na te primjedbe.

5. Komisija ispituje propisno dostavljene podatke, kao i mjeru u kojoj su oni reprezentativni, a rezultati ispitivanja, zajedno s mišljenjem o njihovom doprinosu dostavljaju se Savjetodavnom odboru. Komisija uzima u obzir usuglašena mišljenja koja donosi Odbor kod svih prijedloga prema člancima 14. i 15.

6. Stranke koje su postupile u skladu sa stavkom 2. mogu zatražiti da im se stave na raspolaganje činjenice i razmatranja na kojima će se vjerojatno temeljiti konačne odluke. Podaci se stavljaju na raspolaganje u mjeri u kojoj je to moguće i bez obzira na bilo koju kasniju odluku Komisije ili Vijeća.

7. Podaci se uzimaju u obzir samo ako ih prate stvarni dokazi koji potkrepljuju njihovu valjanost.

Članak 32.

Odnosi između kompenzacijske pristojbe i multilateralnih mjera

Ako uvozni proizvod podliježe protumjerama uvedenim nakon provedbe postupaka rješavanja sporova Sporazuma o subvencijama, a mjere su prikladne za uklanjanje štete nastale subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, sve kompenzacijske pristojbe uvedene u vezi s tim proizvodom odmah se suspendiraju ili ukidaju, ovisno o tome što je prikladno.

Članak 33.

Završne odredbe

Ova Uredba ne isključuje primjenu:

(a) posebnih pravila utvrđenih sporazumima između Zajednice i trećih zemalja;

(b) uredbi Zajednice u poljoprivrednom sektoru i uredbi Vijeća (EEZ) br. 2783/75 ⁽¹⁾, (EZ) br. 3448/93 ⁽²⁾ i (EZ) br. 1667/2006 ⁽³⁾. Ova se Uredba primjenjuje tako da dopunjuje ove uredbе i da izuzima sve njihove odredbe koje isključuju primjenu kompenzacijskih pristojbi;

(c) posebnih mjera, pod uvjetom da te mjere nisu u suprotnosti s obvezama prema GATT-u.

Članak 34.

Stavljanje izvan snage

Uredba (EZ) br. 2026/97 stavlja se izvan snage.

Upućivanja na Uredbu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Uredbu i čitaju se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu VI.

Članak 35.

Stupanje na snagu

Ova Uredba stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Luxembourg 11. lipnja 2009.

Za Vijeće
Predsjednik
G. SLAMEČKA

⁽¹⁾ SL L 282, 1.11.1975., str. 104.

⁽²⁾ SL L 318, 20.12.1993., str. 18.

⁽³⁾ SL L 312, 11.11.2006., str. 1.

PRILOG I.

OGLEDNI POPIS IZVOZNIH SUBVENCIJA

- (a) Odobranje izravnih državnih subvencija poduzeću ili industriji uz uvjet realizacije izvoza.
- (b) Programi zadržavanja valute ili slične prakse koje uključuju izvoznju premiju.
- (c) Troškovi unutarnjeg prijevoza i vozarine na izvozne pošiljke, koje snosi ili za plaćanje kojih nalog daje država, pod povoljnijim uvjetima nego za domaće isporuke.
- (d) Davanja države ili njezinih tijela, bilo izravno ili neizravno putem državnih programa, uvezenih ili domaćih proizvoda ili usluga koji se koriste u proizvodnji izvoznih proizvoda, prema odredbama i pod uvjetima koji su povoljniji od onih koji se daju istovjetnim ili izravno konkurentnim proizvodima ili uslugama, a koji se koriste za proizvodnju roba za domaću potrošnju, ako (u slučaju kad se radi o proizvodima) su te odredbe i uvjeti povoljniji od onih koji su komercijalno dostupni ⁽¹⁾ izvoznicima tih proizvoda na svjetskim tržištima.
- (e) Potpuno ili djelomično oslobođenje, otpust ili odgoda, osobito u vezi s izvozom, izravnih poreza ⁽²⁾ ili naknadama za socijalnu pomoć koje plaćaju ili trebaju platiti proizvodna ili trgovačka poduzeća ⁽³⁾.
- (f) Odobranje posebnih popusta vezanih izravno za izvoz ili realizaciju izvoza, povrh i iznad onih odobrenih u vezi s proizvodnjom za domaću potrošnju, u izračunavanju osnovice na kojoj se obračunavaju izravni porezi.
- (g) Oslobođenje ili otpust neizravnih poreza ⁽⁴⁾ u vezi s proizvodnjom i distribucijom izvoznih proizvoda, više od poreza koji se naplaćuju u vezi s proizvodnjom i distribucijom istovjetnih proizvoda kada se oni prodaju za domaću potrošnju.
- (h) Izuzeće, otpust ili odgoda kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze ⁽⁵⁾ na proizvode ili usluge koji se koriste za proizvodnju izvoznih proizvoda, a koja su viša od izuzeća, umanjenja ili odgoda za istovjetne kumulativne neizravne poreze prethodne faze na robe ili usluge koje se koriste u proizvodnji istovjetnih proizvoda koji se prodaju za domaću potrošnju; s tim, međutim, da kumulativni neizravni porezi prethodne faze mogu biti izuzeti, umanjeni ili odgođeni za izvozne proizvode čak i ako izuzimanje, otpust ili odgoda istovjetnih proizvoda kada se prodaju za domaću potrošnju, ako se kumulativni neizravni porezi prethodne faze naplaćuju na proizvodne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad) ⁽⁶⁾. Ova se točka tumači u skladu sa smjericama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanom u Prilogu II.

⁽¹⁾ „Komercijalno dostupni” znači da je izbor između domaćeg i uvoznog proizvoda neograničen i ovisi samo o komercijalnim uvjetima.

⁽²⁾ U smislu ove Uredbe:

- „izravni porezi” znači porezi na plaće, dobit, kamate, najam, licenčne naknade i sve druge oblike dohotka, poreze na vlasništvo nad nekretninama,
- „uvozne naknade” znači carine, pristojbe i druga fiskalna davanja koja nisu nabrojana na drugim mjestima u ovoj napomeni, a koja se plaćaju na uvoze,
- „neizravni porezi” znači porezi na prodaju, posebni porezi, porez na promet, porezi na dodanu vrijednost, franšiza, biljegovine, porezi na prijenos, inventar i opremu, porezi na granici i svi ostali porezi osim izravnih poreza i uvoznih naknada,
- neizravni porezi „prethodne faze” su oni porezi koji se naplaćuju na robe ili usluge koje se koriste izravno ili neizravno u izradi proizvoda,
- „kumulativni” neizravni porezi su porezi koji se naplaćuju u više faza kad ne postoji mehanizam za naknadno kreditiranje poreza ako se robe i usluge koje podliježu plaćanju poreza u jednoj fazi proizvodnje koriste u narednoj fazi proizvodnje,
- „otput” poreza uključuje povrat ili popust poreza,
- „otput ili povrat” uključuje puno ili djelomično izuzeće ili odgodu uvoznih naknada.

⁽³⁾ Iznos odgode ne može biti iznos izvozne subvencije ako se, na primjer, naplaćuju odgovarajuće kamate.

⁽⁴⁾ Vidjeti bilješku 2.

⁽⁵⁾ Vidjeti bilješku 2.

⁽⁶⁾ Točka (h) ne primjenjuje se na sustav poreza na dodanu vrijednost i usklađivanje poreza na granici umjesto njih; problem pretjeranog umanjenja poreza na dodanu vrijednost pokriven je isključivo točkom (g).

- (i) Otpust ili povrat uvoznih naknada ⁽⁷⁾ koje su više od onih koje se naplaćuju na uvozne ulazne faktore koji se koriste u proizvodnji izvoznog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad); s tim, međutim, da u posebnim slučajevima poduzeće može koristiti ulazne faktore s domaćeg tržišta u količini koja odgovara uvezenim ulaznim faktorima, iste kakvoće i osobina kao uvezeni ulazni faktori, kao zamjenu za iste kako bi koristila prednosti ove odredbe ukoliko se uvoz i odgovarajući izvozni poslovi odvijaju unutar razumnog vremenskog razdoblja koji nije duži od dvije godine. Ova se točka tumači u skladu sa smjernicama o utrošku ulaznih faktora u proizvodnom postupku sadržanim u Prilogu II. i smjernica za određivanje sustava povrata u slučaju zamjene za izvozne subvencija sadržanog u Prilogu III.
- (j) Davanje od strane vlade (ili posebnih institucija koje vlade kontroliraju) programa jamstva ili osiguranja izvoznih kredita, programa osiguranja ili jamstva od rasta troškova izvezenih proizvoda ili programa rizika tečaja, sa stopama premija koje su neodgovarajuće za pokriće dugoročnih troškova i gubitaka programa.
- (k) Odobravanje od strane države (ili posebnih institucija koje su pod kontrolom države i/ili djeluju pod upravom države) izvoznih kredita po stopama koje su niže od onih koje se stvarno plaćaju za tako korištena sredstva (ili bi morale platiti da se zadužuju na međunarodnim tržištima kapitala kako bi dobile sredstva s istim dospijanjem na naplatu i istim drugim kreditnim uvjetima te denominirana u istoj valuti kao izvozni krediti), ili plaćanje od strane države, u cijelosti ili djelomično, troškova koje su izvoznici ili financijske institucije imali pri dobivanju kredita, ukoliko se koriste za osiguranje neke materijalne prednosti na području izvoznih kreditnih uvjeta.

Pod uvjetom, međutim, da ako je članica WTO-a stranka međunarodnog dogovora o službenim izvoznim kreditima, a kojeg su stranke od 1. siječnja 1979. najmanje 12 izvornih članica (ili sljednice dogovora kojeg su te izvorne članice donijele) ili ako, u praksi, neka članica WTO-a primjeni odredbe o kamati relevantnih dogovora, izvozna kreditna praksa koja je skladu s tim odredbama ne smatra se izvoznom subvencijom.

- (l) Bilo koja druga naplata iz državnog proračuna koja predstavlja izvoznju subvenciju u smislu članka XVI. GATT-a iz 1994.

⁽⁷⁾ Vidjeti bilješku 2.

PRILOG II.

SMJERNICE O UTROŠKU ULAZNIH FAKTORA U PROIZVODNOM POSTUPKU ⁽¹⁾

I.

1. Programi popusta na neizravne poreze mogu omogućiti izuzeće, otpust ili odgodu kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze koji se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad). Isto tako, programi povrata mogu omogućiti otpust ili povrat uvoznih naknada koje se naplaćuju na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda (uz uobičajenu toleranciju za otpad).
2. Ogledni popis izvoznih subvencija iz Priloga I. poziva se na izraz „ulazni faktori koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda” u točkama (h) do (i). Prema točki (h), programi popusta na neizravne poreze mogu predstavljati izvoznu subvenciju na način da one rezultiraju izuzećem, otpustom ili odgodom kumulativnih neizravnih poreza prethodne faze u iznosu poreza koji je stvarno naplaćen na ulazne faktore koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Prema točki (i) programi popusta mogu predstavljati izvoznu subvenciju u mjeri u kojoj oni rezultiraju otpustom ili povratom uvoznih naknada viših od onih stvarno naplaćenih na ulazne faktore koji su potrošeni u proizvodnji izvezenog proizvoda. Obje točke propisuju da se uobičajena tolerancija otpada mora utvrditi u nalazima u vezi s utroškom ulaznih faktora u proizvodnji izvoznog proizvoda. Točka (i) također predviđa zamjenu, ako je to moguće.

II.

3. U ispitivanju troše li se ulazni faktori u proizvodnji izvezenog proizvoda, kao dio ispitnog postupka o kompenzacijskom pristojbi prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi.
4. Ako se tvrdi da program popusta na neizravni porez, ili program povrata, sadrži subvenciju radi prevelikog popusta ili prekomjernog popusta na neizravni porez ili uvozne naknade na ulazne faktore koji se troše u proizvodnji izvezenog proizvoda, Komisija obično mora, prije svega, odrediti ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice, sustav ili postupak kojim potvrđuje koji se ulazni čimbenici troše u proizvodnji izvezenog proizvoda i u kojim iznosima. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati sustav ili postupak kako bi utvrdila je li on racionalan, učinkovit s obzirom na svoju namjenu, kao i temelji li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili bila zadovoljna da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje.
5. Ako takav sustav ili procedura ne postoji, ako nije racionalan ili ako je uspostavljen i smatra se racionalnim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuje ili da se ne primjenjuje učinkovito, uobičajeno je da zemlja izvoznica provede daljnja ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 4.
6. Komisija uobičajeno mora postupati s ulaznim faktorima kao s fizički ugrađenima ako se ulazni faktori koriste u proizvodnom postupku i fizički su prisutni u izvezenom proizvodu. Ulazni faktor ne mora biti pristupan u konačnom proizvodu u istom obliku u kojem je ušao u proizvodni postupak.
7. Pri utvrđivanju iznosa posebnog ulaznog faktora koje je utrošen u proizvodnju izvezenog proizvoda, „uobičajena tolerancija otpada” mora se normalno uzeti u obzir, a otpad se mora normalno tretirati kao potrošen u proizvodnji izvezenog proizvoda. Izraz „otpada” odnosi se na onaj dio određenog ulaznog faktora koji ne koristi neovisnoj funkciji u proizvodnom postupku i ne troši se u proizvodnji izvezenog proizvoda (zbog neučinkovitosti) i kojeg isti proizvođač ne može povratiti, koristiti ili prodati.
8. Komisija mora uobičajeno kod utvrđivanja je li zatraženi iznos za otpad „normalan” uzeti u obzir proizvodni postupak, prosječno iskustvo proizvodnje u zemlji izvoza, kao i ostale tehničke čimbenike, kako je to prikladno. Komisija treba imati na umu da je važno pitanje jesu li nadležna tijela zemlje izvoznice razumno izračunala iznos otpada, kada taj iznos namjeravaju uključiti u popust ili sniženje poreza ili otpust.

⁽¹⁾ Ulazni faktori utrošeni u proizvodnom postupku su fizički ugrađena sredstva, energija, goriva i ulje korišteni u proizvodnom postupku te katalizatori koji se troše tijekom uporabe radi dobivanja izvoznog proizvoda.

PRILOG III.

SMJERNICE U UTVRĐIVANJU SUSTAVA POVRATA KAO ZAMJENE ZA IZVOZNE SUBVENCIJE**I.**

Sustavi povrata mogu omogućiti refundiranje ili povrat uvoznih naknada ulaznih faktora koji se troše u proizvodnom postupku drugog proizvoda i ako izvoz tog proizvoda sadrži domaće ulazne faktore iste kvalitete i osobina kao oni koja se koriste za uvozne ulazne faktore. Prema Prilogu I. točki (i), zamjenski sustavi povrata mogu predstavljati izvoznu subvenciju u mjeri u kojoj rezultiraju prevelikim povratom uvoznih naknada naplaćenih prvobitno na uvozne ulazne faktore za koje se traži povrat.

II.

U ispitivanju zamjenskog sustava povrata, kao dijela ispitnog postupka za utvrđivanje kompenzacijske pristojbe prema ovoj Uredbi, Komisija mora uobičajeno postupiti na sljedećoj osnovi:

1. Prilog I. točka (i) propisuje da se ulazni faktori domaćeg tržišta mogu zamijeniti uvoznim ulaznim faktorima u proizvodnji izvoznog proizvoda pod uvjetom da su ulazni faktori jednake količine i da imaju istu kvalitetu i obilježja kao i uvozni ulazni faktori koji se zamjenjuju. Postojanje sustava ili postupaka provjere važno je jer omogućava vladi zemlje uvoznice da osigura i pokaže da količina ulaznih faktora za koje traži povrat nije veća od količine izvezenih sličnih proizvoda, u bilo kojem obliku, i da povrat uvoznih naknada nije veći od onih početno naplaćenih na dotične uvezene ulazne faktore;
2. ako se tvrdi da sustav zamjene povrata sadrži subvenciju, Komisija obično mora, prije svega, odrediti ima li i primjenjuje li vlada zemlje izvoznice sustav ili postupak provjere. Ako se potvrdi primjena sustava ili postupka, Komisija mora nakon toga ispitati postupke provjere kako bi utvrdila jesu li oni racionalni, učinkoviti obzirom na svoju namjenu, kao i temelji li se na općenito prihvaćenoj trgovinskoj praksi u zemlji izvoza. U mjeri u kojoj je utvrđeno da postupci udovoljavaju provjeri i da se učinkovito primjenjuju, za pretpostaviti je da ne postoje subvencije. Komisija može smatrati potrebnim provesti, u skladu s člankom 26. stavkom 2., određena praktična ispitivanja kako bi provjerila podatke ili bila zadovoljna da se sustav ili postupak učinkovito primjenjuje;
3. ako postupci provjere ne postoje, ako nisu racionalni ili ako su postupci uspostavljeni i smatraju se racionalnim, ali je utvrđeno da se ne primjenjuje ili da se ne primjenjuje učinkovito, moguće je postojanje subvencije. U takvim slučajevima, zemlja izvoznica treba provesti daljnja ispitivanja na temelju stvarnih ulaznih faktora u kontekstu utvrđivanja je li došlo do prekomjernog plaćanja. Ako Komisija smatra potrebnim, daljnja se ispitivanja mogu obaviti u skladu s točkom 2;
4. postojanje odredbe o zamjeni povrata prema kojoj izvoznici mogu odabrati posebne uvozne isporuke za koje se traži povrat, ne treba se samim time smatrati da predstavlja subvenciju.
5. Smatra se da postoji prekomjerman povrat uvoznih naknada u smislu Priloga I. točke (i) ako su države platile kamatu na refundirana sredstva prema programima povrata u iznosu stvarno plaćenih ili naplativih kamata.

PRILOG IV.

(Ovaj Prilog reproducira Prilog 2. Sporazumu o poljoprivredi. Svi pojmovi ili izrazi koji nisu u njemu objašnjeni ili koji nisu razumljivi sami po sebi, tumače se u kontekstu tog Sporazuma)

DOMAĆA POTPORA: OSNOVA ZA IZUZIMANJE OD OBVEZE SMANJENJA

1. Mjere domaće potpore za koje se traži izuzimanje od obveze smanjenja moraju zadovoljiti osnovni uvjet, a to je da nemaju nikakav ili tek najmanji negativni učinak na trgovinu ili na proizvodnju. Stoga, sve mjere za koje se traži izuzeće moraju zadovoljavati sljedeće osnovne kriterije:

(a) potpora o kojoj se radi osigurava se putem državnog programa financiranja državnim sredstvima (uključujući i odustajanja države od naplate prihoda) bez naplate od potrošača; i

(b) potpora o kojoj se radi nema za učinak pružanje potpore cijenama proizvođača;

kao i dolje navedene kriterije i uvjete specifične za tu politiku.

Državni programi usluga

2. Opće usluge

Politike u ovoj kategoriji uključuju rashode (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s programima putem kojih se daju usluge ili povlastice poljoprivredi ili seoskoj zajednici. Oni ne uključuju izravno plaćanje proizvođačima ili prerađivačima. Takvi programi, koji uključuju, ali nisu ograničeni na sljedeći popis, udovoljavaju općim kriterijima prema gore navedenom točki 1., kao i uvjetima specifičnim za takve politike kako slijedi:

(a) istraživanja, uključujući općenita istraživanja, istraživanja u vezi s programima zaštite okoliša i istraživački programi vezani uz određene proizvode;

(b) zaštita od štetočina i bolesti, uključujući općenitu zaštitu od štetočina i bolesti i onu koja je svojstvena za određeni proizvod, kao što su sustavi ranog upozorenja, karantena i uništavanje;

(c) obrazovne usluge, uključujući mogućnosti općeg i specijalističkog obrazovanja;

(d) pružanje savjetodavnih usluga, uključujući osiguravanje sredstava koja olakšavaju prijenos informacija i rezultata istraživanja proizvođačima i potrošačima;

(e) inspekcijske službe, uključujući opće inspekcijske službe i inspekciju određenih proizvoda zbog zdravlja, sigurnosti, klasifikacije ili standardizacije;

(f) marketinške i usluge promocije, uključujući tržišne informacije, savjete i promotivnu djelatnost, vezane uz određene proizvode, ali bez izdataka u neodređene svrhe što bi prodavači mogli iskoristiti kako bi snizili svoje prodajne cijene ili dali izravne ekonomske povlastice potrošačima; i

(g) usluge infrastrukture, uključujući električnu mrežu, ceste i druge oblike prometnog povezivanja, opremu tržišta i luka, vodoopskrbu, brane i sustave odvodnje i infrastrukturne radove vezane uz zaštitu okoliša. U svakom slučaju, izdaci se usmjeravaju k osiguravanju ili izgradnji infrastrukturnih objekata i isključuju subvencije za nabavu opreme na farmama osim za opće korisnu mrežu komunalija. Nisu uključene subvencije za ulazne faktore ili operativne troškove ili naplate povlaštenim korisnicima.

3. Držanje robnih zaliha radi osiguranja dovoljnih količina hrane ⁽¹⁾

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguranjem i čuvanjem zaliha proizvoda koji čine sastavni dio programa osiguranja hrane predviđenog nacionalnim zakonodavstvom. Ovo može uključivati vladinu pomoć za privatno skladištenje proizvoda koji su dio takvog programa.

⁽¹⁾ Za potrebe ovog Priloga točke 3., vladini programi držanja zaliha za osiguranje dovoljnih količina hrane u zemljama u razvoju čije je poslovanje transparentno i obavlja se u skladu sa službeno objavljenim objektivnim kriterijima ili uputama, smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka, što se odnosi i na programe u okviru kojih se zalihe hrane u svrhu osiguranja nabavljaju i puštaju u prodaju po administrativnim cijenama, pod uvjetom da razlika između nabavne cijene i vanjske referentne cijene bude uračunata u ZMP.

Opseg i sakupljanje takvih zaliha u skladu je s prethodno određenim ciljevima vezanim uz osiguranje hrane. Postupak držanja i raspolaganja zalihama transparentan je u financijskom smislu. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, dok se prodaja iz tih zaliha obavlja po cijeni koja nije manja od tekuće cijene na domaćem tržištu za taj proizvod i kvalitetu.

4. Domaća pomoć u hrani ⁽¹⁾

Izdaci (ili odustajanje od naplate prihoda) u vezi s osiguravanjem domaće pomoći u hrani dijelu stanovništva kojem je potrebna.

Uvjeti za dobivanje pomoći u hrani jasno su definirani i vezani uz nutricionističke postavke. Takva pomoć je u obliku izravnog davanja hrane ili osiguravanja sredstava tako da oni koji ispunjavaju uvjete za tu pomoć mogu kupiti hranu na tržištu ili po subvencioniranim cijenama. Vlada kupuje hranu po tekućim tržišnim cijenama, financiranje i davanje pomoći je transparentno.

5. Izravno plaćanje proizvođača

Potpora pružena putem izravnog plaćanja (ili odustajanja od naplate prihoda, uključujući plaćanja u naturi) proizvođačima za koje se traži izuzeće od obveza smanjenja, zadovoljava osnovne kriterije u gore navedenoj točki 1., kao i posebne kriterije koji se odnose na pojedinačne vrste izravnog plaćanja kako je predviđeno u točkama 6. do 13. Kad se traži izuzeće od obveze smanjenja za bilo koju postojeću ili novu vrstu izravnog plaćanja, ali ne za one navedene u točkama 6. do 13., poštuju se kriteriji navedeni u točki 6. (b) do (e), pored općih kriterija navedenih u točki 1.

6. Potpora koja nije vezana uz dohodak

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja jasno je određeno definiranim kriterijima kao što su prihod, status proizvođača ili zemljoposjednika, upotreba elemenata ili razina proizvodnje u definiranom i utvrđenom baznom razdoblju.

(b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se ne temelji na vrsti ili obimu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se je taj proizvođač bavio bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi niti se ne temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, vezanim uz bilo kakvu proizvodnju tijekom bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(d) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije ni u kakvoj vezi, niti se ne temelji na elementima proizvodnje primijenjenim bilo koje godine nakon baznog razdoblja.

(e) Za primanje takvih plaćanja nije potrebna nikakva proizvodnja.

7. Sudjelovanje vlade u osiguranju prihoda i u programima osiguranja minimalnog prihoda

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje gubitak prihoda, uzimajući u obzir samo prihod od poljoprivrede, koji je iznad 30 % prosječnog bruto prihoda ili njegov ekvivalent u neto prihodu (isključujući plaćanja iz istih ili sličnih programa) u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najviše i najniže stavke. Bilo koji proizvođač koji zadovolji taj uvjet, dolazi u obzir za primanje takve potpore.

(b) Iznos te potpore nadoknađuje manje od 70 % proizvođačevog izgubljenog prihoda u onoj godini u kojoj proizvođač stječe uvjete za takvu pomoć.

(c) Iznos svih takvih potpora odnosi se samo na prihod; on nije ni u kakvoj vezi s vrstom ili obimom proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač; ili s cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na takvu proizvodnju; ili s primijenjenim elementima proizvodnje.

(d) Kada proizvođač u istoj godini primi potporu prema ovoj točki i prema točki 8. (potpora u slučaju prirodnih nepogoda), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.

8. Plaćanja (izravna ili putem financijskog učešća vlade u programu osiguravanja usjeva) za potporu u slučaju elementarnih nepogoda.

(a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja moguće je samo nakon formalnog priznanja vlade da se elementarna ili slična nepogoda (uključujući epidemiju bolesti, najezdu štetočina, nuklearnu nesreću, rat na državnom području članice) dogodila ili se događa; i određuje ga gubitak proizvodnje koji premašuje 30 % prosječne proizvodnje u prethodnom trogodišnjem razdoblju ili trogodišnji prosjek temeljen na prethodnom petogodišnjem razdoblju, isključujući najvišu i najnižu stavku.

⁽¹⁾ Za potrebe ovog Priloga točaka 3. i 4., osiguravanje hrane po subvencioniranim cijenama u svrhu zadovoljavanja potreba za hranom gradskog i seoskog siromašnog stanovništva u zemljama u razvoju na redovitoj osnovi po razumnim cijenama smatra se sukladnim s odredbama ovog stavka.

- (b) Financijska potpora u slučaju nepogode pruža se samo radi gubitka prihoda, stoke (uključujući plaćanja u vezi s veterinarskom potporom), zemlje ili drugih elemenata proizvodnje zbog spomenute elementarne nepogode.
 - (c) Plaćanja ne kompenziraju više od ukupnog troška naknade takvih gubitaka i ne zahtijeva se specifikacija vrste i količine buduće proizvodnje.
 - (d) Plaćanja tijekom nepogode ne premašuje razinu potrebnu da se spriječi ili ublaži daljnji gubitak prema gore navedenom kriteriju iz točke (b).
 - (e) Kad proizvođač primi u istoj godini financijsku potporu prema ovoj točki i prema točki 7. (osiguranje prihoda i programi socijalne potpore), ukupni iznos takvih plaćanja je manji od 100 % proizvođačevog ukupnoga gubitka.
9. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa povlačenje proizvođača iz proizvodnje
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se s obzirom na jasno definirane kriterije u programima čija je namjena olakšati povlačenje osoba koje se bave poljoprivrednom proizvodnjom za tržište ili njihov prelazak u nepoljoprivredne djelatnosti.
 - (b) Plaćanja su uvjetovana bitnim i trajnim povlačenjem iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.
10. Potpora za strukturnu prilagodbu putem programa isključivanja resursa
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim kriterijima u programima namijenjenim isključivanju zemlje ili drugih sredstava, uključujući stoku, iz poljoprivredne proizvodnje za tržište.
 - (b) Plaćanja su uvjetovana isključivanjem zemlje iz poljoprivredne proizvodnje za tržište na najmanje tri godine, a u slučaju stoke, uvjetovana su njenim klanjem ili definitivnim trajnim uklanjanjem.
 - (c) Plaćanja ne zahtijevaju ili specificiraju bilo kakvu alternativnu upotrebu te zemlje ili drugih sredstava što ih podrazumijeva proizvodnja poljoprivrednih proizvoda za tržište.
 - (d) Plaćanja nisu vezana uz vrstu ili količinu proizvodnje ili uz cijene, domaće ili međunarodne, u vezi s proizvodnjom koja se obavlja uporabom zemlje ili drugih sredstava koja su ostala u proizvodnji.
11. Potpora za strukturnu prilagodbu putem investicijske pomoći
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se javno definiranim kriterijima u vladinim programima čija je namjena potpora financijskom ili fizičkom restrukturiranju proizvođačkog poslovanja kao odgovor na objektivno dokazan strukturalno nepovoljni položaj. Stjecanje uvjeta za takve programe može se također zasnivati na jasno definiranom vladinom programu reprivatizacije poljoprivrednog zemljišta.
 - (b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi, niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač u bilo kojoj godini nakon baznog razdoblja, osim ako drukčije nije predviđeno dolje navedenim kriterijem (e).
 - (c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na bilo kakvu proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
 - (d) Plaćanja se obavljaju samo u roku potrebnom za realizaciju investicije za koju su osigurana.
 - (e) Plaćanjima se ne uvjetuju niti se na bilo koji način određuje koje poljoprivredne proizvode trebaju proizvoditi primatelji, ali se od njih može tražiti da ne proizvode određeni proizvod.
 - (f) Plaćanja se ograničavaju na iznos potreban da se nadoknade strukturni nedostaci.
12. Plaćanja u okviru programa zaštite okoliša
- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja određuje se prema jasno definiranim vladinim programima za zaštitu ili očuvanje okoliša i ovisi o ispunjenju posebnih uvjeta u okviru vladinog programa, uključujući uvjete vezane uz proizvodne metode ili sredstva.

- (b) Iznos plaćanja ograničava se na izvanredne troškove ili gubitak prihoda nastalih zbog pridržavanja vladinog programa.

13. Plaćanja u okviru programa regionalne pomoći

- (a) Stjecanje uvjeta za takva plaćanja ograničeno je na proizvođače u regijama s nepovoljnim uvjetima. Svaka takva regija mora biti jasno određeno i granicama definirano zemljopisno područje s privrednim i upravnim identitetom kojeg je moguće definirati, i za kojeg se drži da je u nepovoljnom položaju na temelju neutralnih i objektivnih kriterija koji su jasno navedeni u zakonu ili propisu i pokazuju da teškoće te regije ne proizlaze samo iz privremenih okolnosti.
- (b) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne zasniva na vrsti ili opsegu proizvodnje (uključujući broj uvjetnih grla) kojom se bavi proizvođač bilo koje godine nakon baznog razdoblja, osim u svrhu smanjenja te proizvodnje.
- (c) Iznos takvih plaćanja u bilo kojoj godini nije u vezi niti se ne temelji na cijenama, domaćim ili međunarodnim, koje se odnose na proizvodnju bilo koje godine nakon baznog razdoblja.
- (d) Plaćanja su dostupna samo proizvođačima u regijama koje ispunjavaju uvjete, ali su općenito dostupna svim proizvođačima u takvim regijama.
- (e) Tamo gdje su vezana uz faktore proizvodnje, plaćanja se obavljaju po regresivnoj stopi iznad razine praga tog elementa.
- (f) Plaćanja se ograničavaju na izvanredne troškove ili gubitak prihoda nastalih zbog obavljanja poljoprivredne proizvodnje u utvrđenim područjima.
-

PRILOG V.

Uredba stavljena izvan snage s popisom uzastopnih izmjena

Uredba Vijeća (EZ) br. 2026/97
(SL L 288, 21.10.1997., str. 1.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 1973/2002
(SL L 305, 7.11.2002., str. 4.)

Uredba Vijeća (EZ) br. 461/2004
(SL L 77, 13.3.2004., str. 12.)

samo članak 2.

PRILOG VI.

Korelacijska tablica

Uredba (EZ) br. 2026/97	Ova Uredba
Članak 1. stavak 1.	Članak 1. stavak 1.
Članak 1. stavak 2. uvodne riječi	Članak 2. uvodne riječi
Članak 1. stavak 2. završne riječi	Članak 2. stavak (a), početna rečenica
Članak 1. stavak 3. prvi podstavak	Članak 2. stavak (a), završna rečenica
Članak 1. stavak 3. drugi podstavak	Članak 2. stavak (b)
Članak 1. stavak 4.	Članak 1. stavak 2.
Članak 1. stavak 5.	Članak 2. točka (c)
Članak 2.	Članak 3.
Članak 3. stavak 1.	Članak 4. stavak 1.
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, uvodne riječi	Članak 4. stavak 2. prvi podstavak, uvodne riječi
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, točka (a)	Članak 4. stavak 2. prvi podstavak, točka (a)
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, točka (b), prva rečenica	Članak 4. stavak 2. prvi podstavak, točka (b)
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, točka (b), druga rečenica	Članak 4. stavak 2. drugi podstavak
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, točka (b), treća rečenica	Članak 4. stavak 2. treći podstavak
Članak 3. stavak 2. prvi podstavak, točka (c)	Članak 4. stavak 2. prvi podstavak, točka (c)
Članak 3. stavak 2. drugi podstavak	Članak 4. stavak 2. četvrti podstavak
Članak 3. stavak 3.	Članak 4. stavak 3.
Članak 3. stavak 4. prvi podstavak, uvodne riječi	Članak 4. stavak 4. prvi podstavak, uvodne riječi
Članak 3. stavak 4. prvi podstavak, točka (a), prva rečenica	Članak 4. stavak 4. prvi podstavak, točka (a)
Članak 3. stavak 4. prvi podstavak, točka (a), druga i treća rečenica	Članak 4. stavak 4. drugi podstavak
Članak 3. stavak 4. prvi podstavak, točka (b)	Članak 4. stavak 4. prvi podstavak, točka (b)
Članak 3. stavak 5.	Članak 4. stavak 5.
Članak 5.	Članak 5.
Članak 6.	Članak 6.
Članak 7. stavak 1. i stavak 2.	Članak 7. stavak 1. i stavak 2.
Članak 7. stavak 3. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 7. stavak 3. prvi podstavak
Članak 7. stavak 3. prvi podstavak, druga rečenica	Članak 7. stavak 3. drugi podstavak
Članak 7. stavak 3. drugi podstavak	Članak 7. stavak 3. treći podstavak
Članak 7. stavak 4.	Članak 7. stavak 4.
Članak 8. stavak 1.	Članak 2. točka (d)
Članak 8. stavak 2. do stavka 9.	Članak 8. stavak 1. do stavka 8.
Članak 9.	Članak 9.
Članak 10. stavak 1. do stavka 4.	Članak 10. stavak 1. do stavka 4.
Članak 10. stavak 7. do stavka 13.	Članak 10. stavak 5. do stavka 11.
Članak 10. stavak 14. prva rečenica	Članak 10. stavak 12. prvi podstavak
Članak 10. stavak 14. druga i treća rečenica	Članak 10. stavak 12. drugi podstavak
Članak 10. stavak 15. i stavak 16.	Članak 10. stavak 13. i stavak 14.
Članak 11. stavak 1. prva i druga rečenica	Članak 11. stavak 1. prvi podstavak
Članak 11. stavak 1. treća rečenica	Članak 11. stavak 1. drugi podstavak
Članak 11. stavak 1. četvrta rečenica	Članak 11. stavak 1. treći podstavak
Članak 11. stavak 2.	Članak 11. stavak 2.

Uredba (EZ) br. 2026/97	Ova Uredba
Članak 11. stavak 3. prva rečenica	Članak 11. stavak 3. prvi podstavak
Članak 11. stavak 3. druga rečenica	Članak 11. stavak 3. drugi podstavak
Članak 11. stavak 3. treća rečenica	Članak 11. stavak 3. treći podstavak
Članak 11. stavak 4. prva rečenica	Članak 11. stavak 4. prvi podstavak
Članak 11. stavak 4. druga rečenica	Članak 11. stavak 4. drugi podstavak
Članak 11. stavak 4. treća rečenica	Članak 11. stavak 4. treći podstavak
Članak 11. stavak 5.	Članak 11. stavak 5.
Članak 11. stavak 6. prva rečenica	Članak 11. stavak 6. prvi podstavak
Članak 11. stavak 6. druga rečenica	Članak 11. stavak 6. drugi podstavak
Članak 11. stavak 6. treća rečenica	Članak 11. stavak 6. treći podstavak
Članak 11. stavak 6. četvrta rečenica	Članak 11. stavak 6. četvrti podstavak
Članak 11. stavak 7. prva rečenica	Članak 11. stavak 7. prvi podstavak
Članak 11. stavak 7. druga rečenica	Članak 11. stavak 7. drugi podstavak
Članak 11. stavak 8. stavak 9. i stavak 10.	Članak 11. stavak 8. stavak 9. i stavak 10.
Članak 12.	Članak 12.
Članak 13. stavak 1.	Članak 13. stavak 1.
Članak 13. stavak 2. prva i druga rečenica	Članak 13. stavak 2. prvi podstavak
Članak 13. stavak 2. treća i četvrta rečenica	Članak 13. stavak 2. drugi podstavak
Članak 13. stavak 2. peta rečenica	Članak 13. stavak 2. treći podstavak
Članak 13. stavak 3. stavak 4. i stavak 5.	Članak 13. stavak 3. stavak 4. i stavak 5.
Članak 13. stavak 6. prva, druga i treća rečenica	Članak 13. stavak 6. prvi podstavak
Članak 13. stavak 6. četvrta rečenica	Članak 13. stavak 6. drugi podstavak
Članak 13. stavak 7. i stavak 8.	Članak 13. stavak 7. i stavak 8.
Članak 13. stavak 9. prvi podstavak	Članak 13. stavak 9. prvi podstavak
Članak 13. stavak 9. drugi podstavak, prva i druga rečenica	Članak 13. stavak 9. drugi podstavak
Članak 13. stavak 9. drugi podstavak, treća rečenica	Članak 13. stavak 9. treći podstavak
Članak 13. stavak 10.	Članak 13. stavak 10.
Članak 14. stavak 1. do stavka 4.	Članak 14. stavak 1. do stavka 4.
Članak 14. stavak 5. uvodne riječi	Članak 14. stavak 5. prvi dio rečenice
Članak 14. stavak 5. točka (a)	Članak 14. stavak 5. drugi dio rečenice, od „u vezi“ do „ad valorem“
Članak 14. stavak 5. točka (b)	—
Članak 14. stavak 5. završne riječi	Članak 14. stavak 5. zadnji dio rečenice
Članak 15. stavak 1. prva rečenica	Članak 15. stavak 1. prvi podstavak
Članak 15. stavak 1. druga rečenica	Članak 15. stavak 1. drugi podstavak
Članak 15. stavak 1. treća rečenica	Članak 15. stavak 1. treći podstavak
Članak 15. stavak 1. četvrta rečenica	Članak 15. stavak 1. četvrti podstavak
Članak 15. stavak 1. peta rečenica	Članak 15. stavak 1. peti podstavak
Članak 15. stavak 2.	Članak 15. stavak 2.
Članak 15. stavak 3. prva rečenica	Članak 15. stavak 3. prvi podstavak
Članak 15. stavak 3. druga rečenica	Članak 15. stavak 3. drugi podstavak
Članak 15. stavak 3. treća rečenica	Članak 15. stavak 3. treći podstavak
Članak 16. stavak 1.	Članak 16. stavak 1.
Članak 16. stavak 2. prva rečenica	Članak 16. stavak 2. prvi podstavak
Članak 16. stavak 2. druga i treća rečenica	Članak 16. stavak 2. drugi podstavak

Uredba (EZ) br. 2026/97	Ova Uredba
Članak 16. stavak 3.	Članak 16. stavak 3.
Članak 16. stavak 4. uvodne riječi, prvi dio	Članak 16. stavak 4. prvi podstavak
Članak 16. stavak 4. uvodne riječi, drugi dio	Članak 16. stavak 4. drugi podstavak, uvodne riječi i točke (a) i (b)
Članak 16. stavak 4. točke (a) i (b)	Članak 16. stavak 4. drugi podstavak, točke (c) i (d)
Članak 16. stavak 5.	Članak 16. stavak 5.
Članak 17.	Članak 17.
Članak 18.	Članak 18.
Članak 19.	Članak 19.
Članak 20. prva rečenica	Članak 20. prvi stavak
Članak 20. druga rečenica	Članak 20. drugi stavak
Članak 21. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.	Članak 21. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.
Članak 21. stavak 4. prva rečenica	Članak 21. stavak 4. prvi podstavak
Članak 21. stavak 4. druga rečenica	Članak 21. stavak 4. drugi podstavak
Članak 21. stavak 4. treća rečenica	Članak 21. stavak 4. treći podstavak
Članak 22. stavak 1. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 22. stavak 1. prvi podstavak
Članak 22. stavak 1. prvi podstavak, druga i treća rečenica	Članak 22. stavak 1. drugi podstavak
Članak 22. stavak 1. prvi podstavak, četvrta rečenica	Članak 22. stavak 1. treći podstavak
Članak 22. stavak 1. prvi podstavak, peta rečenica	Članak 22. stavak 1. četvrti podstavak
Članak 22. stavak 1. drugi podstavak	Članak 22. stavak 1. peti podstavak
Članak 22. stavak 1. treći podstavak, uvodne riječi	Članak 22. stavak 1. šesti podstavak, uvodne riječi
Članak 22. stavak 1. treći podstavak, prva, druga i treća alineja	Članak 22. stavak 1. šesti podstavak, točke (a), (b) i (c)
Članak 22. stavak 1. četvrti podstavak	Članak 22. stavak 1. sedmi podstavak
Članak 22. stavak 2. prva rečenica	Članak 22. stavak 2.
Članak 22. stavak 2. druga rečenica	Članak 22. stavak 3.
Članak 22. stavak 2. treća rečenica	Članak 22. stavak 4.
Članak 22. stavak 3.	Članak 22. stavak 5.
Članak 22. stavak 4.	Članak 22. stavak 6.
Članak 23. stavak 1. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 23. stavak 1.
Članak 23. stavak 1. prvi podstavak, druga rečenica	Članak 23. stavak 2.
Članak 23. stavak 1. prvi podstavak, treća rečenica	Članak 23. stavak 3. prvi podstavak
Članak 23. stavak 1. drugi podstavak, od „Praksa” do „između ostalog”	Članak 23. stavak 3. drugi podstavak, početne riječi
Članak 23. stavak 1. drugi podstavak, od „malo modificiranih” do „proizvođača”	Članak 23. stavak 3. drugi podstavak, točke (a), (b) i (c)
Članak 23. stavak 2. prva i druga rečenica	Članak 23. stavak 4. prvi podstavak
Članak 23. stavak 2. treća rečenica	Članak 23. stavak 4. drugi podstavak
Članak 23. stavak 2. četvrta i peta rečenica	Članak 23. stavak 4. treći podstavak
Članak 23. stavak 2. šesta i sedma rečenica	Članak 23. stavak 4. četvrti podstavak
Članak 23. stavak 3. prvi podstavak, prva rečenica	Članak 23. stavak 5.
Članak 23. stavak 3. prvi podstavak, druga rečenica	Članak 23. stavak 6. prvi podstavak
Članak 23. stavak 3. prvi podstavak, treća rečenica	Članak 23. stavak 6. drugi podstavak
Članak 23. stavak 3. prvi podstavak, četvrta rečenica	Članak 23. stavak 6. treći podstavak
Članak 23. stavak 3. drugi podstavak	Članak 23. stavak 6. četvrti podstavak
Članak 23. stavak 3. treći podstavak	Članak 23. stavak 6. peti podstavak

Uredba (EZ) br. 2026/97	Ova Uredba
Članak 23. stavak 3. četvrti podstavak	Članak 23. stavak 7.
Članak 23. stavak 4.	Članak 23. stavak 8.
Članak 24. stavak 1. prva i druga rečenica	Članak 24. stavak 1. prvi podstavak
Članak 24. stavak 1. treća rečenica	Članak 24. stavak 1. drugi podstavak
Članak 24. stavak 2. prva rečenica	Članak 24. stavak 2. prvi podstavak
Članak 24. stavak 2. druga i treća rečenica	Članak 24. stavak 2. drugi podstavak
Članak 24. stavak 3.	Članak 24. stavak 3.
Članak 24. stavak 4. prva i druga rečenica	Članak 24. stavak 4. prvi podstavak
Članak 24. stavak 4. treća rečenica	Članak 24. stavak 4. drugi podstavak
Članak 24. stavak 4. četvrta i peta rečenica	Članak 24. stavak 4. treći podstavak
Članak 24. stavak 5. prva rečenica	Članak 24. stavak 5. prvi podstavak
Članak 24. stavak 5. druga rečenica	Članak 24. stavak 5. drugi podstavak
Članak 24. stavak 5. treća i četvrta rečenica	Članak 24. stavak 5. treći podstavak
Članak 24. stavak 6. i stavak 7.	Članak 24. stavak 6. i stavak 7.
Članak 25.	Članak 25.
Članak 26.	Članak 26.
Članak 27. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.	Članak 27. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.
Članak 27. stavak 4. prva rečenica	Članak 27. stavak 4. prvi podstavak
Članak 27. stavak 4. druga rečenica	Članak 27. stavak 4. drugi podstavak
Članak 28.	Članak 28.
Članak 29. stavak 1. do stavka 5.	Članak 29. stavak 1. do stavka 5.
Članak 29. stavak 6. prva rečenica	Članak 29. stavak 6. prvi podstavak
Članak 29. stavak 6. druga rečenica	Članak 29. stavak 6. drugi podstavak
Članak 30. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.	Članak 30. stavak 1. stavak 2. i stavak 3.
Članak 30. stavak 4. prva, druga i treća rečenica	Članak 30. stavak 4. prvi podstavak
Članak 30. stavak 4. završna rečenica	Članak 30. stavak 4. drugi podstavak
Članak 30. stavak 5.	Članak 30. stavak 5.
Članak 31.	Članak 31.
Članak 32.	Članak 32.
Članak 33.	Članak 33.
Članak 34.	—
—	Članak 34.
Članak 35.	Članak 35.
Prilozi I. do IV.	Prilozi I. do IV.
—	Prilog V.
—	Prilog VI.